

No. 34377

**NETHERLANDS
and
UKRAINE**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property (with protocol). Signed at Kiev on 24 October 1995

Authentic texts: Dutch, Ukrainian and English.

Registered by the Netherlands on 24 February 1998.

**PAYS-BAS
et
UKRAINE**

Convention tendant à éviter la double imposition en matière d'impôt sur le revenu et sur la fortune et à prévenir l'évasion fiscale (avec protocole). Signée à Kiev le 24 octobre 1995

Textes authentiques : néerlandais, ukrainien et anglais.

Enregistrée par les Pays-Bas le 24 février 1998.

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

VERDRAG TUSSEN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN ON
OEKRAÏNE TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELAS-
TING EN HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BE-
LASTING MET BETREKKING TOT BELASTINGEN NAAR HET
INKOMEN EN NAAR HET VERMOGEN

Het Koninkrijk der Nederlanden

en

Oekraïne,

Geleid door de wens, dat door beide Staten een verdrag wordt gesloten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en ter bevestiging van hun streven naar de ontwikkeling en verdieping van de wederzijdse economische betrekkingen,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Personen op wie het Verdrag van toepassing is

Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop het Verdrag van toepassing is

1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Verdragsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar de waarde van het vermogen of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

- a. in Nederland:
 - de inkomstenbelasting,
 - de loonbelasting,

– de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de netto winsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijwewet 1810 met betrekking tot concessies uitgegeven vanaf 1967, of geheven krachtens de Mijwewet continentaal plat 1965,

– de dividendbelasting,
– de vermogensbelasting,

(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);

b. in Oekraïne:

– de belasting naar inkomsten van ondernemingen (podatok na dokhody pidpriemstv), en

– de inkomstenbelasting van natuurlijke personen (pributkovy podatok z gromadyan),

(hierna te noemen: „Oekraïense belasting”).

4. Dit Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die door elk van de Verdragsluitende Staten na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetgevingen zijn aangebracht.

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a. betekenen de uitdrukkingen „een Verdragsluitende Staat” en „de andere Verdragsluitende Staat” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) of

Oekraïne, al naar de context vereist; betekent de uitdrukking „Verdragsluitende Staten” het Koninkrijk der Nederlanden (Nederland) en Oekraïne;

b. betekent de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten de territoriale zee waarbinnen Nederland, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsbevoegdheid heeft of soevereine rechten uitoefent met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en de daarboven gelegen wateren, en hun natuurlijke rijkdommen;

c. betekent de uitdrukking „Oekraïne” het grondgebied van Oekraïne, met inbegrip van elk gebied buiten de territoriale zee waarbinnen Oekraïne, in overeenstemming met het internationale recht en bij de toepassing van zijn nationale wetgeving, rechtsbevoegdheid heeft of soevereine rechten uitoefent met betrekking tot de zeebodem, de ondergrond daarvan en daarboven gelegen wateren, en hun natuurlijke rijkdommen;

d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een Verdragsluitende Staat” en „onderneming van de andere Verdragsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een

Verdragsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat;

g. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip, boot of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming van een Verdragsluitende Staat, behalve wanneer het schip, boot of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen;

h. betekent de uitdrukking „staatsburgers”:

i) in het geval van Nederland:

1. alle natuurlijke personen die de Nederlandse nationaliteit bezitten;

2. alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in Nederland van kracht is;

ii) in het geval van Oekraïne:

1. alle natuurlijke personen die het staatsburgerschap van Oekraïne bezitten;

2. alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in Oekraïne van kracht is;

i. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:

1. in Nederland de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2. in Oekraïne het Ministerie van Financiën van Oekraïne of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van het Verdrag door een Verdragsluitende Staat heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een Verdragsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van inschrijving of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die Staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die Staat of van vermogen dat in die Staat is gelegen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid van dit artikel inwoner van beide Verdragsluitende Staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:

a. hij wordt geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Verdragsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Verdragsluitende Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welke Verdragssluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Verdragssluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Verdragssluitende Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide Verdragssluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Verdragssluitende Staat waarvan hij staatsburger is;

d. indien hij staatsburger is van beide Verdragssluitende Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Verdragssluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid van dit artikel inwoner van beide Verdragssluitende Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Verdragssluitende Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

4. Een Verdragssluitende Staat, zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, een instantie van die staat, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam, alsmede een pensioenfonds of liefdadigheidsinstelling, dat, onderscheidenlijk die, als zodanig erkend is in een Verdragssluitende Staat en waarvan het inkomen in het algemeen is vrijgesteld van belasting in die Staat, worden beschouwd als een inwoner van die Staat. Als een erkend pensioenfonds van een Verdragssluitende Staat zal worden beschouwd elk pensioenfonds dat volgens wettelijke bepalingen van die Staat erkend is en onder toezicht staat.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;
- e. een werkplaats;
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen; en
- g. een winkel of enig ander pand gebruikt als verkoopgelegenheid.

3. a. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden vormt alleen een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.

b. Een installatie of bouwsel gebruikt voor de exploratie van natuurlijke rijkdommen vormt alleen een vaste inrichting indien dit gebruik de duur van zes maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

- a. het gebruik maken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
- c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
- f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de letters a) tot en met c) genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zesde lid van dit artikel van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een Verdragsluitende Staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel, geacht in die Staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden genoemd in het vierde lid van dit artikel, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een Verdragsluitende Staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissienair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende zaken

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit landbouw-

of bosbedrijven) die in de andere Verdragsluitende Staat zijn gelegen mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de Verdragsluitende Staat waarin de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen, binnenschepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van in het eerste lid van dit artikel zijn van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid van dit artikel zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming en op inkomsten uit onroerende zaken die worden gebruikt voor het verrichten van zelfstandige arbeid.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Verdragsluitende Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onverminderd de bepalingen van het derde lid van dit artikel worden, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elk van de Verdragsluitende Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de onderneming van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Verdragsluitende Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt echter toegestaan ter zake van bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke eventueel door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren worden betaald als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke

betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan de vaste inrichting zijn geleend. Evenmin wordt bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting rekening gehouden met bedragen (met uitzondering van die wegens vergoeding van werkelijke kosten) welke door de vaste inrichting aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren in rekening worden gebracht als royalty's, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of als commissieloon voor bepaalde diensten of voor het geven van leiding, dan wel, behalve in het geval van een onderneming die het bankbedrijf uitoefent, als interest op gelden die aan het hoofdkantoor van de onderneming of een van haar andere kantoren zijn geleend.

4. Voor zover het in een Verdragsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen, in overeenstemming met zijn wetgeving, te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid van dit artikel die Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen voordelen aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden van dit artikel worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, laten de bepalingen van dit artikel de bepalingen van die artikelen onverlet.

Artikel 8

Scheep- en luchtvaart

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de exploitatie van schepen, boten of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in die Staat.

2. Voor de toepassing van dit artikel omvatten voordelen verkregen uit de exploitatie van schepen, boten en luchtvaartuigen in internationaal verkeer mede:

a. voordelen verkregen uit de verhuur van schepen, boten en luchtvaartuigen op basis van verhuur zonder bemanning indien deze schepen, boten en luchtvaartuigen worden geëxploiteerd in internationaal verkeer; en

b. voordelen verkregen uit het gebruik, het onderhoud of de verhuur van containers (daaronder begrepen opleggers of aanhangwagens en daarmee verband houdende uitrusting voor het vervoer van containers) gebezigd voor het vervoer van goederen of koopwaar,

indien deze huuropbrengsten of voordelen behaald uit dit gebruik, dit onderhoud of deze verhuur, naar gelang van het geval, voortvloeien uit de voordelen behaald met de exploitatie van schepen, boten en luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

3. De bepalingen van het eerste lid van dit artikel zijn ook van toepassing op voordelen uit de deelneming in een „pool”, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

1. Indien

a. een onderneming van een Verdragsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een Verdragsluitende Staat en een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is echter wel te verstaan, dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals „costsharing”-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van de kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

2. Indien een Verdragsluitende Staat in de voordelen van een onderneming van die Staat voordelen begrijpt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Verdragsluitende Staat in die andere Staat in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van de eerstgenoemde Staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere Staat het bedrag aan belasting dat in die Staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aanpassen. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten zo nodig met elkaar overleg.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 5 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma), dat onmiddellijk ten minste 20 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt;

b. 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en het tweede lid van dit artikel zijn dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat slechts belastbaar in de andere Verdragsluitende Staat, in het geval dat de verkrijger, zijnde de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, een lichaam (niet zijnde een maatschap of een vennootschap onder firma) is:

i. dat onmiddellijk ten minste 50 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt en mits een investering is gedaan van ten minste 300.000 Amerikaanse dollars of de tegenwaarde daarvan in de nationale valuta van de Verdragsluitende Staten in het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt, of

ii. waarvan de investering in het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt wordt gegarandeerd of verzekerd door de Regering van de andere Verdragsluitende Staat, de centrale bank van de andere Verdragsluitende Staat of door enig agentschap dat of enige instantie (waaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door die Regering.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid van dit artikel.

5. De bepalingen van het tweede en derde lid van dit artikel laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

6. De uitdrukking „dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijn-aandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, met uitzondering van schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

7. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van dit Verdrag van toepassing.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een Verdragsluitende Staat, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Verdragsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere Staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere Staat gevestigde vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van een aldaar gevestigd vast middelpunt behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Deze interest mag echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter van de interest de uiteindelijk gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

- a. twee percent van het brutobedrag van de interest, in het geval van:
 - i. interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald op leningen van welke soort dan ook, verstrekt door een bank of enige andere financiële instelling van de andere Verdragsluitende Staat, waaronder begrepen investeringsbanken en spaarbanken en verzekeringsmaatschappijen; of
 - ii. interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald door de koper van machines en uitrusting aan de verkoper van de machines en uitrusting in verband met een verkoop op krediet;
- b. tien percent van het brutobedrag van de interest in alle andere gevallen.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid van dit artikel:

- a. is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald ter zake van een obligatie, schuldbewijs of andere soortgelijke verplichting van de Regering van die Staat, de centrale bank van die Staat, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, vrijgesteld van belasting in die Staat;

b. is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald ter zake van een obligatie,

schuldbewijs of andere soortgelijke verplichting aan de Regering van de andere Verdragsluitende Staat, de centrale bank van de andere Verdragsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, vrijgesteld van belasting in de eerstgenoemde Staat; en

c. is interest afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald ter zake van leningen, gegarandeerd of verzekerd door de Regering van de andere Verdragsluitende Staat, de centrale bank van de andere Verdragsluitende Staat of door enig agentschap dat of enige instantie (waaronder begrepen een financiële instelling) die eigendom is van of wordt beheerst door die Regering, vrijgesteld van belasting in de eerstgenoemde Staat.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid van dit artikel.

5. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen, en met inbegrip van in rekening gebrachte boete voor te late betaling.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en de vordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van dit Verdrag van toepassing.

7. Interest wordt geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf, een staatkundig onderdeel, een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of een inwoner is van die Staat. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatst-

bedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

9. De bepalingen van dit artikel blijven buiten toepassing indien de vordering ter zake waarvan de interest wordt betaald, hoofdzakelijk in het leven geroepen of overgedragen was met het doel voordelen te trekken uit dit artikel. Ingeval een Verdragsluitende Staat voornemens is dit lid toe te passen, zal zijn bevoegde autoriteit van te voren met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat overleggen.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is, mag de aldus geheven belasting tien percent van het bruto-bedrag van de vergoedingen als bedoeld in het vijfde lid, letter a, van dit artikel niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel zijn royalty's afkomstig uit een Verdragsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is en indien de royalty's vergoedingen zijn als bedoeld in het vijfde lid, letter b, van dit artikel.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid van dit artikel.

5. De uitdrukking „royalty's”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor:

a. het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde of kunst (waaronder begrepen bioscoopfilms en films of geluidsbanden voor radio of televisieuitzendingen); en

b. het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van wetenschap, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid van dit artikel zijn niet van toepassing, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in

die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van dit Verdrag van toepassing.

7. Royalty's worden geacht uit een Verdragsluitende Staat afkomstig te zijn indien zij worden betaald door die Staat zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van die Staat. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, of hij inwoner van een Verdragsluitende Staat is of niet, in een Verdragsluitende Staat een vaste inrichting of een vast middelpunt heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting of van dat vaste middelpunt, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gevestigd.

8. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Verdragsluitende Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

9. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing, indien het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, voornamelijk in het leven is geroepen of de bestemming heeft gekregen ten einde de voordelen van dit artikel te genieten. Ingeval een Verdragsluitende Staat voornemens is dit lid toe te passen, zal zijn bevoegde autoriteit van tevoren met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat overleggen.

Artikel 13

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6 van dit Verdrag en die zijn gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat uit de vervreemding van aandelen (anders dan aandelen die genoteerd zijn aan een effectenbeurs) of andere rechten in een lichaam dat inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is (met inbegrip van een maatschap of een vennootschap onder firma die als een rechtspersoon wordt behandeld voor de belastingheffing in de Verdragsluitende Staat waarvan deze inwoner is), waarvan de waarde van de aandelen of rechten hoofdzakelijk berust op in die andere Staat gelegen onroerende zaken, mogen worden belast in die andere Staat. Voor de toepassing van

dit lid omvat de uitdrukking „onroerende zaken” niet de zaken die door dit lichaam enkel bij zijn werkzaamheden op het gebied van nijverheid, handel of landbouw worden gebruikt of in de uitoefening van een vrij beroep worden gebruikt.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt, mogen in die andere Staat worden belast.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen, boten of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd door een onderneming van een Verdragsluitende Staat of van roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen, boten, luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in die Staat.

5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede, derde en vierde lid van dit artikel zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

6. De bepalingen van het vijfde lid van dit artikel laten onverlet het recht van elk van de Verdragsluitende Staten overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen over voordelen die uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat volgens de wetgeving van die Staat inwoner is van die Staat, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

Artikel 14

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Verdragsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt mogen de voordelen in de andere Verdragsluitende Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 van dit Verdrag zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid van dit artikel, is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een in de andere Verdragsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

a. de genietter in de andere Verdragsluitende Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Verdragsluitende Staat is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat, de werkgever in de andere Verdragsluitende Staat heeft.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend in de andere Verdragsluitende Staat slechts belastbaar in de eerstgenoemde Staat indien de dienstbetrekking wordt uitgeoefend in samenhang met een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden, of een installatie of een bouwsel gebruikt voor de exploratie van natuurlijke rijkdommen en de in samenhang met zulk een plaats van uitvoering van een bouwwerk, constructie- of installatiewerkzaamheden, of zulk een installatie of bouwsel uitgeoefende werkzaamheden geacht worden niet te worden uitgeoefend door middel van een vaste inrichting overeenkomstig de bepalingen van artikel 5, derde lid, van dit Verdrag. Deze bepaling zal slechts van toepassing zijn in het geval van natuurlijke personen die reeds in hun woonstaat in dienst van hun werkgever waren.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip, boot of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 16

Directeursbeloningen

Directeursbeloningen of andere beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de

raad van beheer van een lichaam dat inwoner is van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

Artikel 17

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 van dit Verdrag, mogen voordelen of inkomsten, verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat als artiest, zoals een toneelspeler, film-, radio-, of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere Verdragsluitende Staat, worden belast in die andere Staat.

2. Indien voordelen of inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die voordelen of inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15 van dit Verdrag, worden belast in de Verdragsluitende Staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel, zijn voordelen of inkomsten verkregen uit de werkzaamheden als omschreven in het eerste lid van dit artikel vrijgesteld van belasting in de Verdragsluitende Staat waarin deze werkzaamheden worden verricht, indien het bezoek van de artiesten, de musici of de sportbeoefenaars aan die Staat geheel of nagenoeg geheel wordt bekostigd uit de openbare middelen van de andere Verdragsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, of indien deze werkzaamheden worden verricht in het kader van een culturele of sportovereenkomst tussen de Verdragsluitende Staten.

Artikel 18

Pensioenen, lijfrenten en sociale zekerheidsuitkeringen

1. Behoudens de bepalingen van artikel 19, tweede lid, van dit Verdrag zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking alsmede lijfrenten betaald aan een inwoner van een Verdragsluitende Staat slechts in die Staat belastbaar.

2. Indien deze beloningen echter geen periodiek karakter dragen en worden betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere Verdragsluitende Staat, of indien in plaats van het recht op lijfrenten een afkoopsom wordt betaald, mogen de beloningen of deze afkoopsom in de Verdragsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn worden belast.

3. Pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een sociaal-zekerheidsstelsel van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, mogen in de eerstgenoemde Staat worden belast.

4. De uitdrukking „lijfrente” betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen aan een natuurlijke persoon, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling

vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

Artikel 19

Overheidsfuncties

1. a. Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijke lichaam, zijn slechts belastbaar in die Staat.

b. Deze beloningen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner is van die Staat, die:

1. staatsburger is van die Staat; of
2. niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van die Staat werd.

2. a. Pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of dat onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b. Deze pensioenen zijn echter slechts in de andere Verdragsluitende Staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en staatsburger is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 van dit Verdrag zijn van toepassing op beloningen en pensioenen ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een Verdragsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 20

Hoogleraren en docenten

1. Vergoedingen die een hoogleraar of docent, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat en die in de andere Verdragsluitende Staat verblijft met het doel gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaren onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een erkende universiteit, hogeschool of andere inrichting voor onderwijs of wetenschappelijk onderzoek in die andere Staat, voor dat onderwijs of dat onderzoek ontvangt, zijn slechts in de eerstgenoemde Staat belastbaar.

2. Dit artikel is niet van toepassing op inkomsten uit het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of bepaalde personen.

Artikel 21

Studenten

1. Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstgenoemde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, mits deze betalingen aan hem worden gedaan uit bronnen buiten die Staat.

2. Een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is of onmiddellijk voor zijn bezoek aan een Verdragsluitende Staat inwoner was van de andere Verdragsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstgenoemde Staat verblijft, wordt in de eerstgenoemde Staat niet belast ter zake van de inkomsten die hij behaalt met activiteiten uitgeoefend in die Staat:

a. in het geval van een student, gedurende het tijdvak dat nodig is om zijn studie te voltooien, maar niet langer dan vijf opeenvolgende jaren, te rekenen vanaf de datum waarop hij aankomt in die Staat en voor ieder betrokken jaar voor een bedrag dat niet overschrijdt:

- i) in het geval van Nederland 5.000 Nederlandse guldens; en
- ii) in het geval van Oekraïne het bedrag dat noodzakelijk is voor zijn onderhoud, studie of opleiding;

b. in het geval van een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, gedurende een tijdvak van twaalf maanden dat aanvangt vanaf de maand waarop hij in die Staat aankomt en voor een bedrag dat niet overschrijdt:

- i) in het geval van Nederland 10.000 Nederlandse guldens; en
- ii) in het geval van Oekraïne het bedrag dat noodzakelijk is voor zijn onderhoud, studie of opleiding.

Artikel 22

Overige inkomsten

1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid van dit artikel zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, van dit Verdrag, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat, in de andere Verdragsluitende Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, of in die andere Staat zelfstandige arbeid verricht vanuit een aldaar gevestigd vast middelpunt, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting of tot het beroepsvermogen van dat vaste middelpunt behoort. In dat geval zijn, naar gelang van het geval, de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van dit Verdrag van toepassing.

Artikel 23

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende zaken, zoals bedoeld in artikel 6 van dit Verdrag, dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat bezit en dat is gelegen in de andere Verdragsluitende Staat, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, of uit roerende goederen die behoren tot een vast middelpunt dat een inwoner van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor het verrichten van zelfstandige arbeid, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen, boten en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd door een onderneming van een Verdragsluitende Staat alsmede uit roerende goederen die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen, boten en luchtvaartuigen, is slechts belastbaar in die Staat.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een Verdragsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 24

Vermijding van dubbele belasting

1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag in Oekraïne mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, zevende lid, artikel 11, zesde lid, artikel 12, zesde lid, artikel 13, eerste, tweede en derde lid, artikel 14, artikel 15, eerste lid, artikel 18, derde lid, artikel 19, eerste lid (onderdeel a), en tweede lid (onderdeel a), artikel 22, tweede lid, en artikel 23, eerste en tweede lid, van dit Verdrag in Oekraïne mogen worden belast en die in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomens- of vermogensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomens- of vermogensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 11, tweede lid, artikel 12, tweede lid, artikel 13, zesde lid, artikel 16, artikel 17 en artikel 18, tweede lid, van dit Verdrag in Oekraïne mogen worden belast, in zoverre deze bestanddelen in de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Oekraïne over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan

het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

4. Met inachtneming van de bepalingen van de wetgeving van Oekraïne die betrekking hebben op de vermindering van belasting die in een gebied buiten Oekraïne verschuldigd is (welke bepalingen het algemene beginsel van het hiernavolgende niet mogen aantasten), mag Nederlandse belasting die krachtens de wetgeving van Nederland en in overeenstemming met dit Verdrag, hetzij rechtstreeks, hetzij door inhouding, verschuldigd is over winsten, inkomsten of belastbaar vermogen uit Nederlandse bronnen of in Nederland gelegen, worden verrekend met Oekraïense belasting, berekend over dezelfde winsten of inkomsten als die, of over datzelfde vermogen als dat waarover de Oekraïense belasting en Nederlandse belasting zijn berekend.

5. Inhoudingen als genoemd in het vierde lid van dit artikel bedragen in elk geval niet meer dan het vóór de toekenning van de inhouding berekende deel van de inkomstenbelasting of vermogensbelasting, dat, naar gelang van het geval, kan worden toegerekend aan het inkomen of het vermogen, dat in Nederland mag worden belast.

6. Indien, in overeenstemming met een bepaling van het Verdrag, inkomsten behaald door of vermogen bezeten door een inwoner van Oekraïne in Oekraïne zijn, onderscheidenlijk is vrijgesteld van belasting, mag Oekraïne niettemin bij de berekening van het bedrag van de belasting over de resterende inkomsten of het resterende vermogen van die inwoner rekening houden met de vrijgestelde inkomsten of het vrijgestelde vermogen.

7. Voor de toepassing van het vierde lid van dit artikel, worden de door een inwoner van Oekraïne verkregen winsten, inkomsten en vermogenswinsten, die overeenkomstig dit Verdrag in Nederland mogen worden belast, geacht afkomstig te zijn uit Nederlandse bronnen.

Artikel 25

Werkzaamheden buitengaats

1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande enigerlei andere bepalingen van dit Verdrag. Dit artikel is echter niet van toepassing indien werkzaamheden buitengaats van een persoon voor die persoon een vaste inrichting vormen ingevolge de bepalingen van artikel 5 van dit Verdrag of een vast middelpunt ingevolge de bepalingen van artikel 14 van dit Verdrag.

2. In dit artikel betekent de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” werkzaamheden die buitengaats worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in een Verdragsluitende Staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen.

3. Een onderneming van een Verdragsluitende Staat die in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht wordt, onder voorbehoud van het vierde lid van dit artikel, geacht ter zake van die werkzaamheden in de andere Staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de desbetreffende

werkzaamheden buitengaats in de andere Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaan.

Voor de toepassing van dit lid wordt:

a. indien een onderneming die in de andere Verdragsluitende staat werkzaamheden buitengaats verricht en die is gelieerd aan een andere onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte activiteiten bij elkaar opgeteld een tijdvak van 30 dagen te boven gaan, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden uit te oefenen gedurende een tijdvak dat 30 dagen in een tijdvak van twaalf maanden te boven gaat;

b. een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de een onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

4. Voor de toepassing van het derde lid van dit artikel wordt de uitdrukking „werkzaamheden buitengaats” evenwel geacht niet te omvatten:

a. een van de activiteiten of een combinatie daarvan als genoemd in artikel 5, vierde lid, van dit Verdrag;

b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;

c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen, boten of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

5. Een inwoner van een Verdragsluitende Staat die in het kader van een vrij beroep of van andere werkzaamheden van zelfstandige aard in de andere Verdragsluitende Staat werkzaamheden buitengaats verricht, wordt geacht deze werkzaamheden te verrichten vanuit een vast middelpunt in de andere Verdragsluitende Staat indien de desbetreffende werkzaamheden buitengaats een aaneengesloten tijdvak van 30 dagen of meer beslaan.

6. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Verdragsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met werkzaamheden buitengaats die worden verricht door middel van een vaste inrichting in de andere Verdragsluitende Staat, mogen, voor zover de dienstbetrekking in die andere Staat buitengaats wordt uitgeoefend, in die andere Staat worden belast.

7. Indien aan de hand van bewijsstukken wordt aangetoond dat in Oekraïne belasting is betaald over de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 7 en artikel 14 van dit Verdrag in verband met het derde, onderscheidenlijk het vijfde lid van dit artikel en ingevolge het zesde lid van dit artikel in Oekraïne mogen worden belast, verleent Nederland een vermindering van zijn belasting, die wordt berekend overeenkomstig de regels die zijn neergelegd in artikel 24, tweede lid, van dit Verdrag.

Artikel 26

Non-discriminatie

1. Staatsburgers van een Verdragsluitende Staat worden in de andere Verdragsluitende Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan staatsburgers van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1 van dit Verdrag, ook van toepassing op personen die geen inwoners zijn van een of van beide Verdragsluitende Staten.

2. Statenlozen die inwoner zijn van een Verdragsluitende Staat worden in geen van beide Verdragsluitende Staten aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan staatsburgers van de betrokken Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een Verdragsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere Verdragsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, achtste lid, of artikel 12, achtste lid, van dit Verdrag van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat. Zo ook zijn alle schulden van een onderneming van een Verdragsluitende Staat aan een inwoner van de andere Verdragsluitende Staat bij de vaststelling van het belastbare vermogen van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij waren aangegaan met een inwoner van de eerstbedoelde Staat.

5. Ondernemingen van een Verdragsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Verdragsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon, die inwoner is van een Verdragsluitende Staat of die tijdelijk in die Staat verblijft, zijn betaald aan een voor de belastingheffing in de andere Verdragsluitende Staat erkende pensioenregeling, worden gedurende een tijdvak

dat in totaal 60 maanden niet overschrijdt, voor de belastingheffing in de eerstbedoelde Staat op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in die eerstbedoelde Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits:

a. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan deze pensioenregeling voordat hij inwoner van de eerstbedoelde Staat werd of aldaar tijdelijk ging verblijven; en

b. de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde Staat van oordeel is dat de pensioenregeling overeenkomt met een door die Staat voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Voor de toepassing van dit lid omvat „pensioenregeling” mede een pensioenregeling in het leven geroepen ingevolge een publiekrechtelijk stelsel inzake sociale zekerheid.

7. De bepalingen van dit artikel zijn, niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 van dit Verdrag, van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 27

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide Verdragsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 26, eerste lid, van dit Verdrag, aan die van de Verdragsluitende Staat waarvan hij staatsburger is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met het Verdrag, te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van het Verdrag in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in het Verdrag geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Wanneer na de regelingen van het eerste tot en met het vierde lid van dit artikel een geschil dat is gerezen met betrekking tot de uitleg-

ging of toepassing van het Verdrag in een bepaald geval, niet opgelost kan worden door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in een procedure voor onderling overleg, kan het geval, indien beide bevoegde autoriteiten daarmee instemmen, worden opgelost door middel van een arbitragecommissie, die in het leven wordt geroepen door de bevoegde autoriteiten en die wordt aangevuld met onafhankelijke personen, volgens internationaal geaccepteerde arbitrageprocedures. Deze procedures zullen in onderling overleg tussen de bevoegde autoriteiten van beide Verdragsluitende Staten worden vastgesteld. De beslissing van de arbitragecommissie is voor dat geval bindend voor beide Verdragsluitende Staten en de betrokken belastingplichtige of belastingplichtigen.

Dit lid is slechts van toepassing nadat de bevoegde autoriteiten van beide Verdragsluitende Staten de bovengenoemde procedures hebben vastgesteld.

Artikel 28

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of van de nationale wetgeving van de Verdragsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1 van dit Verdrag. Alle door een Verdragsluitende Staat ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. De Verdragsluitende Staten kunnen aan de arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van artikel 27, vijfde lid, van dit Verdrag, de inlichtingen verstrekken die nodig zijn om de arbitrageprocedure te volbrengen. Deze inlichtingen worden verstrekt met inachtneming van de bepalingen van artikel 30 van dit Verdrag. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verstrekte inlichtingen onderworpen aan de beperkingen van openbaarmaking als omschreven in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 29

Bijstand bij invordering

1. De Verdragsluitende Staten komen overeen elkaar hulp en bijstand te verlenen, in overeenstemming met hun onderscheiden wetgeving of administratieve praktijk, bij de invordering van de belastingen waarop dit Verdrag van toepassing is en de op genoemde belastingen betrekking

hebbende verhogingen, boetes, betalingen wegens termijnoverschrijdingen, interest en kosten.

2. Op verzoek van de verzoekende Verdragsluitende Staat vordert de aangezochte Verdragsluitende Staat belastingvorderingen van de eerstgenoemde Staat in overeenkomstig de wetgeving en de administratieve praktijk met betrekking tot de invordering van zijn eigen belastingvorderingen. Deze vorderingen genieten echter geen voorrang in de aangezochte Verdragsluitende Staat en kunnen niet worden ingevorderd door middel van in hechtenis nemen wegens schuld van de schuldenaar. De aangezochte Verdragsluitende Staat is niet verplicht invorderingsmaatregelen te nemen waarin de wetgeving van de verzoekende Verdragsluitende Staat niet voorziet.

3. De bepalingen van het tweede lid van dit artikel zijn slechts van toepassing op belastingvorderingen die onderwerp zijn van een executoriale titel in de verzoekende Verdragsluitende Staat en die, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten, niet worden bestreden.

Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een persoon die geen inwoner van de verzoekende Verdragsluitende Staat is, is het tweede lid van dit artikel slechts van toepassing indien de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten.

4. De verplichting om bijstand te verlenen bij het invorderen van belastingvorderingen betreffende een overledene of zijn nalatenschap is beperkt tot de waarde van de nalatenschap of van de goederen verkregen door iedere begunstigde van de nalatenschap, afhankelijk van de vraag of de belastingvordering dient te worden ingevorderd uit de nalatenschap of bij de begunstigden daarvan.

5. De aangezochte Verdragsluitende Staat is niet verplicht het verzoek in te willigen:

a. indien de verzoekende Verdragsluitende Staat niet alle op zijn eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend, tenzij aanwending van die middelen zou leiden tot onevenredige moeilijkheden;

b. indien en voor zover hij de belastingvordering in strijd acht met de bepalingen van dit Verdrag of met enig ander verdrag waarbij beide Verdragsluitende Staten partij zijn.

6. Het verzoek om administratieve bijstand bij invordering van een belastingvordering gaat vergezeld van:

a. een verklaring dat de belastingvordering een belasting betreft waarop het Verdrag van toepassing is en dat aan de voorwaarden van het derde lid van dit artikel is voldaan;

b. een officieel afschrift van de executoriale titel in de verzoekende Verdragsluitende Staat;

c. ieder ander document dat vereist is voor invordering;

d. indien van toepassing, een gewaarmerkt afschrift van een op de belastingvordering betrekking hebbende beslissing genomen door een administratief lichaam of een openbare rechterlijke instantie.

7. De verzoekende Verdragsluitende Staat vermeldt de bedragen van de verschuldigde belasting die moet worden ingevorderd, zowel in de munteenheid van de verzoekende Staat als in de munteenheid van de aangezochte Verdragsluitende Staat. De wisselkoers die met het oog op de voorafgaande volzin moet worden gebruikt, is de laatste verkoopprijs

vastgesteld op de meest representatieve wisselmarkt of -markten van de verzoekende Verdragssluitende Staat. Ieder bedrag dat door de aangezochte Verdragssluitende Staat wordt ingevorderd, wordt naar de verzoekende Verdragssluitende Staat overgemaakt in de munteenheid van de aangezochte Verdragssluitende Staat. De overmaking geschiedt binnen een termijn van een maand na de datum van de invordering.

8. Op verzoek van de verzoekende Verdragssluitende Staat neemt de aangezochte Verdragssluitende Staat met het oog op de invordering van een belastingbedrag conservatoire maatregelen, zelfs indien de vordering wordt bestreden of nog niet invorderbaar is, voor zover dit is toegestaan volgens de wetgeving en de administratieve praktijk van de aangezochte Verdragssluitende Staat.

9. De executoriale titel in de verzoekende Verdragssluitende Staat wordt, indien passend en in overeenstemming met de in de aangezochte Verdragssluitende Staat van kracht zijnde bepalingen, zo spoedig mogelijk na de datum van ontvangst van het verzoek om bijstand aanvaard, erkend of aangevuld, dan wel vervangen door een executoriale titel in de aangezochte Verdragssluitende Staat.

10. Vragen betreffende het tijdvak waarbuiten niet langer kan worden ingevorderd worden beheerst door de wetgeving van de verzoekende Verdragssluitende Staat. Het verzoek om bijstand bij invordering geeft bijzonderheden aangaande dat tijdvak.

11. Invorderingsdaden, verricht door de aangezochte Verdragssluitende Staat ingevolge een verzoek om bijstand die overeenkomstig de wetgeving van die Staat een schorsing of onderbreking van het in het tiende lid van dit artikel bedoelde tijdvak tot gevolg zouden hebben, worden geacht hetzelfde gevolg te hebben voor de toepassing van de wetgeving van de verzoekende Verdragssluitende Staat. De aangezochte Verdragssluitende Staat doet de verzoekende Verdragssluitende Staat mededeling van zodanige daden.

12. De aangezochte Verdragssluitende Staat kan uitstel van betaling of betaling in termijnen toestaan indien zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk dit toestaat in soortgelijke omstandigheden; hij doet echter eerst de verzoekende Verdragssluitende Staat hiervan mededeling.

13. De bevoegde autoriteiten van de Verdragssluitende Staten stellen in onderlinge overeenstemming regels vast betreffende het minimumbedrag van belastingvorderingen waarop een verzoek om bijstand betrekking kan hebben.

14. De Verdragssluitende Staten zien wederzijds af van de terugbetaling van kosten die voortvloeien uit de onderscheiden hulp en bijstand die zij elkaar verlenen bij de toepassing van dit Verdrag. De verzoekende Verdragssluitende Staat zal in ieder geval verantwoordelijk blijven jegens de aangezochte Verdragssluitende Staat voor de geldelijke gevolgen van de invorderingsdaden die onterecht zijn gebleken ten aanzien van de realiteit van de betrokken belastingvordering of van de rechtsgeldigheid van de executoriale titel in de verzoekende Verdragssluitende Staat.

Artikel 30

Beperking van de artikelen 28 en 29

In geen geval worden de bepalingen van artikel 28 en artikel 29 van dit Verdrag aldus uitgelegd dat zij een Verdragsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Verdragsluitende Staat;
- c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

Artikel 31

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren ontleen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 32

Uitbreiding tot de Nederlandse Antillen of Aruba

1. Dit Verdrag kan hetzij in zijn geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen of Aruba of beide, indien het desbetreffende land belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, waaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen bij diplomatieke-notawisseling.

2. Tenzij anders is overeengekomen, brengt de beëindiging van het Verdrag niet met zich mede, dat tevens de uitbreiding van het Verdrag tot de Nederlandse Antillen of Aruba, waartoe zij ingevolge dit artikel is uitgebreid, wordt beëindigd.

Artikel 33

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag na de laatste der beide data waarop de onderscheiden Regeringen elkaar schriftelijk hebben medegedeeld, dat de in hun onderscheiden Staten grondwettelijk vereiste formaliteiten zijn vervuld, en de bepalingen ervan vinden toe-

passing voor de belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin het Verdrag in werking is getreden.

2. Wat betreft de betrekkingen tussen Nederland en Oekraïne zal de op 21 november 1986 te Moskou ondertekende Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beëindigd met de inwerkingtreding van dit Verdrag. De bepalingen van die Overeenkomst blijven echter van toepassing op belastingjaren en -tijdvakken die zijn verstreken voor het tijdstip waarop de bepalingen van dit Verdrag toepassing vinden.

3. Niettegenstaande het eerste lid van dit artikel blijft de op 21 november 1986 te Moskou ondertekende Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen in zijn geheel van toepassing gedurende een periode van twaalf maanden vanaf de datum waarop anders ingevolge het eerste lid van dit artikel de bepalingen van dit Verdrag van toepassing zouden zijn, indien een persoon die gerechtigd was tot de voordelen van die Overeenkomst op grond van die Overeenkomst een grotere vermindering van belasting zou zijn verleend dan op grond van dit Verdrag, indien deze persoon daarvoor kiest.

Artikel 34

Beëindiging

Dit Verdrag blijft van kracht totdat het door een van de Verdrag-sluitende Partijen wordt beëindigd. Elk van de Partijen kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken van een tijdvak van vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag kennis te geven van beëindiging. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn voor belastingjaren en -tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin de kennisgeving van beëindiging is gegeven.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Kiev, de 24e oktober 1995, in tweevoud, in de Nederlandse, de Oekraïense en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Oekraïense tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk
der Nederlanden:

G. ZALM

Voor Oekraïne:

P. K. HERMANTJOEK

PROTOCOL

Bij de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Oekraïne gesloten, zijn de ondertekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van het Verdrag vormen.

I. Ad artikel 5

Het is wel te verstaan dat de werkzaamheden als bedoeld in artikel 5, vierde lid, letters e en f, van het Verdrag, mede omvatten voorbereidende of hulpwerkzaamheden met betrekking tot het proces van het afsluiten (waaronder begrepen slechts de ondertekening) van overeenkomsten betreffende leningen, betreffende de levering van goederen of koopwaar of betreffende de verlening van technische diensten.

II. Ad artikelen 5, 6, 7, 13 en 25

Het is wel te verstaan dat rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in de Verdragsluitende Staat op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben, alsmede dat deze rechten geacht worden te behoren tot de activa van een vaste inrichting in die Staat. Voorts is het wel te verstaan dat de hiervoor genoemde rechten ook omvatten rechten op belangen bij, of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

III. Ad artikel 7

Met betrekking tot artikel 7, eerste en tweede lid, van het Verdrag, geldt dat, indien een onderneming van een Verdragsluitende Staat in de andere Verdragsluitende Staat goederen of koopwaar verkoopt of een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, de voordelen van die vaste inrichting niet worden bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van dat deel van de inkomsten van de onderneming dat aan de werkelijke werkzaamheden van de vaste inrichting voor die verkopen of die bedrijfsuitoefening is toe te rekenen. Met name bij overeenkomsten betreffende het toezicht op, de levering, installatie of constructie van nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of gebouwen alsmede bij openbare werken, worden, indien de onderneming een vaste inrichting heeft, de voordelen van die vaste inrichting niet bepaald op basis van het totale door de onderneming ontvangen bedrag, doch slechts op basis van dat deel van de overeenkomst dat werkelijk wordt uitgevoerd door de vaste inrichting in de Verdragsluitende Staat waar de vaste inrichting is gevestigd. De voordelen die betrekking hebben op dat deel van de overeenkomst, dat wordt uitgevoerd door het hoofdkantoor van de onderneming, zijn slechts belastbaar in de Verdragsluitende Staat waarvan de onderneming inwoner is.

IV. Ad artikelen 7 en 14

Vergoedingen voor technische diensten, waaronder begrepen studies of toezichthoudende werkzaamheden van wetenschappelijke, geologische of technische aard, of voor diensten van raadgevende of toezichthoudende aard, worden aangemerkt als vergoedingen waarop de bepalingen van artikel 7 of artikel 14 van het Verdrag van toepassing zijn.

V. Ad artikelen 7, 14, en 26

Het is wel te verstaan dat interest, lonen en salarissen die worden betaald door een onderneming die wordt gedreven door een lichaam dat een inwoner is van Oekraïne, bij de berekening van de belastbare winst van die onderneming aftrekbaar zijn, mits een inwoner of inwoners van Nederland onmiddellijk of middellijk, ten minste 20 percent van het kapitaal van die onderneming bezitten of beheersen en mits de betalingen van interest, lonen en salarissen geen betrekking hebben op winsten die van belasting zijn vrijgesteld.

Het is voorts wel te verstaan dat in het geval van interest, lonen en salarissen die ten laste komen van een vaste inrichting in Oekraïne van een onderneming, die wordt gedreven door een inwoner van Nederland, of die ten laste komen van een vast middelpunt van een inwoner van Nederland in Oekraïne, deze interest, lonen en salarissen bij de berekening van de belastbare winst van deze vaste inrichting of bij de berekening van de belastbare voordelen van dit vaste middelpunt aftrekbaar zijn, tenzij de interest, lonen en salarissen betrekking hebben op winsten die van belasting zijn vrijgesteld.

VI. Ad artikel 10

Het is wel te verstaan dat, voor de vaststelling of aan de voorwaarde van een minimale investering van 300.000 Amerikaanse dollars of de tegenwaarde daarvan in de nationale valuta van de Verdragsluitende Staten is voldaan, een investering in aanmerking genomen wordt naar de waarde op het tijdstip waarop deze investering wordt gepleegd.

VII. Ad artikelen 10 en 11

Het is wel te verstaan dat in het geval van Nederland de uitdrukking „dividenden” mede inkomsten uit winstdelende obligaties omvat.

VIII. Ad artikelen 10, 11 en 12

Indien aan de bron belasting is geheven die het belastingbedrag dat ingevolge de bepalingen van artikel 10, 11 of 12 van het Verdrag mag worden geheven te boven gaat, moeten verzoeken om teruggaaf van het daarboven uitgaande belastingbedrag worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat die de belasting heeft geheven, binnen een tijdvak van drie jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

IX. Ad artikel 16

1. Het is wel te verstaan dat de uitdrukking „lid van de raad van beheer” betekent:

- a. in het geval van Nederland een bestuurder of een commissaris;
- b. in het geval van Oekraïne een lid van enig orgaan waarvan de werkzaamheden of verantwoordelijkheden gelijksoortig zijn aan de werkzaamheden of verantwoordelijkheden van een raad van beheer.

2. Het is voorts wel te verstaan dat „bestuurder” of „commissaris” van een Nederlands lichaam slaat op personen die als zodanig zijn benoemd door de algemene vergadering van aandeelhouders of door enig ander bevoegd orgaan van dat lichaam, en die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam, onderscheidenlijk met het toezicht daarop.

X. Ad artikel 18

Niettegenstaande de bepalingen van artikel 18, eerste lid, van het Verdrag mag Nederland met betrekking tot de uitkeringen als daarin bedoeld zijn nationale wetgeving toepassen, totdat de bevoegde autoriteit van Oekraïne de bevoegde autoriteit van Nederland bericht dat Oekraïne, ingevolge de Oekraïense wetgeving, deze uitkeringen kan belasten.

XI. Ad artikelen 19 en 24

Het is wel te verstaan dat de bepalingen van artikel 19, eerste lid, letter a, en tweede lid, letter a, van het Verdrag, Nederland niet beletten om de bepalingen van artikel 24, eerste en tweede lid, van het Verdrag toe te passen.

XII. Ad artikelen 23 en 24

De bepalingen inzake de belastingheffing van vermogen in artikel 23 van het Verdrag en de bepalingen met betrekking tot de vermindering van dubbele belasting met betrekking tot vermogen in artikel 24, tweede lid, van het Verdrag, zullen uitsluitend van kracht zijn wanneer Oekraïne een belasting naar het vermogen heft en nadat de bevoegde autoriteiten na wederzijds overleg daarmee hebben ingestemd.

XIII. Ad artikel 24

Het is wel te verstaan dat voor de berekening van de vermindering vermeld in artikel 24, tweede lid, van het Verdrag, de waarde van de in artikel 23, eerste lid, van het Verdrag genoemde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de schulden verzekerd door hypotheek op dat vermogen en de waarde van de in artikel 23, tweede lid, bedoelde vermogensbestanddelen wordt verminderd met de waarde van de tot de vaste inrichting of het vaste middelpunt behorende schulden.

XIV. Ad artikel 25

Het is wel te verstaan dat de bepalingen van artikel 25 van het Verdrag uitsluitend van toepassing zijn wanneer de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten in onderling overleg schriftelijk zijn overeengekomen dat dit artikel wordt toegepast.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Kiev, de 24e oktober 1995, in tweevoud, in de Nederlandse, de Oekraïense en de Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval de Nederlandse en de Oekraïense tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Voor het Koninkrijk
der Nederlanden:

G. ZALM

Voor Oekraïne:

P. K. HERMANTJOEK

[UKRAINIAN TEXT — TEXTE UKRAINIEN]

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ КОРОЛІВСТВОМ НІДЕРЛАНДІВ І УКРАЇНОЮ
ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА
ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО
ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І МАЙНО**

Королівство Нідерландів і Україна,

бажаючи, щоб Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно було укладено обома Державами,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і майно, що стягуються від імені Договірної Держави, або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і майно вважаються всі податки, що стягуються від загальної суми доходу та вартості майна, або з елементів доходу і вартості майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого і нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємством, а також податки, які справляються з доходів від приросту вартості майна.

3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) у Нідерландах:

- податок на доходи;
- податок на заробітну плату;
- податок на компанії, включаючи частку Уряду в чистих прибутках від експлуатації природних ресурсів, що стягується згідно з Законом про видобуток корисних копалин від 1980 року (Minjwet 1980) стосовно концесій, виданих після 1967 року, або згідно із Законом Нідерландів про видобуток корисних копалин на континентальному шельфі від 1965 року;
- податок на дивіденди;
- податок на майно

(надалі „податок Нідерландів“);

б) в Україні:

- податок на доходи підприємств;
- прибутковий податок з громадян

(надалі " український податок").

4. Ця Конвенція поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції в доповнення до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбуваються в їх законодавствах щодо оподаткування.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

а) терміни „одна Договірна Держава“ і „друга Договірна Держава“ означають Королівство Нідерландів (Нідерланди) або Україну залежно від контексту; термін „Договірні Держави“ означає Королівство Нідерландів (Нідерланди) або Україну;

b) термін „Нідерланди“ означає частину Королівства Нідерландів, яка розташована в Європі, включаючи її територіальне море і будь-яку територію поза територіальним морем, в межах якої Нідерланди згідно із міжнародним правом виконують юрисдикцію або суверенні права стосовно морського дна, його надр, прилеглих вод та їх природних ресурсів;

c) термін „Україна“ означає територію України, включаючи будь-яку територію за територіальним морем України, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Україна виконує юрисдикцію або суверенні права стосовно морського дна, його надр і прилеглих вод та їх природних ресурсів;

d) термін „особа“ включає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;

e) термін „компанія“ означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається як корпоративне об'єднання для цілей оподаткування;

f) терміни „підприємство Договірної Держави“ та „підприємство другої Договірної Держави“ означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

g) термін „міжнародне перевезення“ означає будь-яке перевезення морським, річковим або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, річкове або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

h) термін „громадянин“ означає:

(i) стосовно Нідерландів:

- 1) усіх фізичних осіб, що одержують громадянство Нідерландів;
- 2) усіх юридичних осіб, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Нідерландів;

(ii) стосовно України:

- 1) усіх фізичних осіб, що одержують громадянство України;

2) усіх юридичних осіб, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством України;

i) термін „компетентний орган“ означає:

- 1) у Нідерландах - Міністра фінансів або його відповідним чином уповноваженого представника;
- 2) в Україні - Міністерство фінансів України або його повноваженого представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, матиме те значення, якщо із контексту не випливає інше, яке він має згідно із законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється Конвенція.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місцеперебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Однак цей термін не включає особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі, або стосовно майна, що розташоване в ній.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

a) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

с) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є;

д) якщо вона є громадянином обох Договірних Держав або якщо вона не є громадянином жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

4. Договірна Держава, її політико-адміністративні або місцеві органи влади, організації Держави, політико-адміністративного підрозділу або місцевих органів влади, так само як пенсійний фонд або благодійна організація, що визнані як такі в Договірній Державі та доход яких в цілому звільнено від оподаткування в цій Державі, вважаються резидентом цієї Держави. Визнаним пенсійним фондом буде вважатися будь-який пенсійних фонд, який визнаний і контрольований згідно із статутним положенням цієї Держави.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце комерційної діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво" включає зокрема:

- a) місце управління;
- b) відділення;
- c) контору;
- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;
- g) склад або будь-які приміщення, що використовуються як місце продажу.

3. а) Будівельний майданчик, або монтажний, або складальний об'єкт створює постійне представництво тільки у разі, коли він існує більше 12 місяців.

b) Установа або споруда, що використовується для розвідки природних ресурсів, створює постійне представництво, тільки якщо таке використання триває більше 6 місяців.

4. Незалежно від попередніх положень цієї статті термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, емонстрації або поставки товарів або виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасу товарів чи виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;

c) утримання запасу товарів або виробів, що належать підприємству виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця комерційної діяльності виключно метою закупівлі товарів чи виробів або збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця комерційної діяльності виключно метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має опоміжний або підготовчий характер;

f) утримання постійного місця комерційної діяльності виключно метою будь-якої комбінації видів діяльності, згаданих у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця комерційної діяльності, що є результатом такої комбінації, носить допоміжний або підготовчий характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, яка, ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовується пункт цієї статті, діє від імені підприємства і має і постійно використовує в (оговірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, це підприємство буде розглядатись як таке, що має постійне представництво у цій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, якщо тільки діяльність такої особи не обмежена тією, яка згадана в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце комерційної діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Вважається, що підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі лише на тій підставі, що оно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера або будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що такі особи діють в межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави, або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Договірній Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі, що сплачуються як компенсація за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові і повітряні судна не вважаються нерухомим майном.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання нерухомого майна у будь-якій іншій формі.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств, а також до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність таким чином, то прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті у разі, якщо підприємство Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі цьому постійному представництву зараховується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю за таких же або аналогічних умов і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських і загальних адміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Договірній Державі, де розташоване постійне представництво, так і за її межами. У будь-якому випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному підрозділу підприємства або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банківські підприємства, як проценти за позичку, надану головним підрозділом підприємства або будь-яким іншим його підрозділом. Таким же чином не будуть взяті до розгляду при визначенні доходу постійного представництва суми, сплачувані (інакше ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійному представництву головним офісом або будь-яким іншим підрозділом як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банківські підприємства, як проценти за позичку, надану головному підрозділу підприємства або будь-якому іншому його підрозділу.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі згідно з її законодавством прибутку, що стосується постійного представництва на підставі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різними підрозділами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це може бути звичайною практикою; обраний спосіб розподілу, незважаючи на це, повинен бути таким, що результат буде у відповідності до принципів, що містяться у цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на підставі звичайної закупівлі постійним представництвом виробів або товарів для підприємства, постійним представництвом якого воно є.

6. Для цілей попередніх пунктів цієї статті прибуток, що відноситься до постійного представництва, буде визначатися щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Судноплавний і повітряний транспорт

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, річкових і повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише у цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських, річкових або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

a) прибутки, одержувані від здавання в оренду порожніх морських, річкових або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях; і

b) прибутки, одержувані від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для перевезення товарів чи виробів.

де такий прибуток від оренди або прибуток від такого використання, утримання або оренди, залежно від випадку, є побічними стосовно прибутку, що одержується від експлуатації морського, річкового або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до прибутків від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному експлуатаційному агентстві.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У разі, коли

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних і фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований. Зрозуміло, однак, що факт укладання таким асоційованим підприємством угод, наприклад, угоди про розподіл витрат або загальні угоди про обслуговування, для або на основі розподілу виконавчих, загально адміністративних, технічних та комерційних витрат, витрат на науково-дослідні роботи та інших подібних витрат, сам по собі не складає умову, що сформульована у попередньому реченні.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковане у цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При

визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків валової суми дивідендів, якщо фактичним власником є компанія (інша ніж партнерство), що володіє щонайменше 20 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків валової суми дивідендів у всіх інших випадках.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, дивіденди, що сплачуються компанією-резидентом Договірної Держави, компанії-резиденту другої Договірної Держави, будуть оподатковуватись тільки в другій Договірній Державі за умови, якщо резидентом є компанія (інша ніж партнерство):

i) яка володіє прямо щонайменше 50 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди, і передбачається, що інвестицію в розмірі щонайменше 300.000 доларів США або їх еквівалент у національній валюті Договірної Держави було внесено в капітал компанії, що виплачує дивіденди

або

ii) чия інвестиція в капіталі компанії, що сплачує дивіденди, гарантована або застрахована Урядом другої Договірної Держави, центральним банком другої Договірної Держави або яким-небудь агентством або органом, включаючи фінансовий інститут, що є власністю або контролюється цим Урядом.

4. Компетентні органи влади Договірних Держав за взаємною згодою встановлять порядок застосування пунктів 2 та 3 цієї статті.

5. Положення пунктів 2 та 3 цієї статті не зачіпатимуть оподаткування компанії стосовно прибутків, із яких виплачуються дивіденди.

6. Термін „дивіденди“ при використанні у цій статті означає дохід від акцій, від „користування“ акціями чи „користування“ правами, акцій гірничодобувної промисловості, акцій засновників або інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства тієї Договірної Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

7. Положення пунктів 1, 2 та 3 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

8. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може повністю звільнити від податків дивіденди, що сплачуються цією компанією, за винятком, якщо ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і не може піддаватися оподаткуванню нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково із прибутку чи доходу, що утворюються у цій другій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

- a) 2 відсотки від валової суми процентів у випадку, коли:
 - i) проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються по будь-якому кредиту будь-якого характеру, наданому банком або будь-якою іншою фінансовою організацією, включаючи інвестиційні та ощадні банки, а також страховими компаніями; або
 - ii) проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються покупцем механізмів і обладнання у зв'язку з продажем в кредит;
- b) 10 відсотків загальної суми процентів у всіх інших випадках.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті:

- a) проценти, що виникають в одній із Держав і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Уряду цієї Держави, центральному банку цієї Держави, його політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади, будуть звільнятися від оподаткування у цій Державі;
- b) проценти, що виникають в одній із Держав і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Уряду другої Держави, центральному банку другої Держави, його політико-адміністративному підрозділу або місцевому органу влади, будуть звільнятися від оподаткування у першій згаданій Державі;
- c) проценти, що виникають в одній з Держав і сплачуються стосовно позичок, гарантованих або застрахованих Урядом другої Держави, центральним банком другої Держави або будь-яким агентством або органом (включаючи фінансові установи), які є повною власністю або контролюються цим Урядом, підлягають звільненню від оподаткування в першій згаданій Державі.

4. Компетентні органи Договірних Держав встановлять за взаємною згодою спосіб застосування пунктів 2 і 3 цієї статті.

5. Термін "проценти" при використанні у цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та виграти по цих цінних паперах, облігаціях або боргових зобов'язаннях та включаючи штрафи, що стягуються за пізні платежі.

6. Положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникає дохід від процентів, через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

7. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе це постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

8. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і третьою особою, сума процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на ці проценти, при відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. В такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

9. Положення цієї статті не застосовуються, якщо боргові зобов'язання, стосовно яких сплачуються проценти, були створені або передані головним чином з метою отримання переваг цієї статті. У разі, якщо Держава наполягає на застосуванні цього пункту, її компетентні органи повинні завчасно проконсультуватися з компетентними органами другої Держави.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, якщо такий резидент є фактичним власником роялті.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на роялті, податок, що сплачується, не повинен перевищувати 10 відсотків валової суми платежів, згаданих у пункті 5 підпункті а) цієї статті.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, роялті, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, підлягають оподаткуванню тільки в другій Договірній Державі, якщо такий резидент є фактичним власником і якщо роялті є платежами, згаданими у пункті 5 підпункті б) цієї статті.

4. Компетентні органи Договірних Держав за спільною угодою встановлять спосіб застосування пунктів 2 і 3 цієї статті.

5. Термін „роялті“ при використанні у цій статті означає платежі будь-якого виду, отримувані як компенсація за:

а) використання або право на використання будь-яких авторських прав на твори літератури або мистецтва (включаючи кінематографічні фільми і фільми або плівки для радіо або телебачення);

б) використання або право на використання будь-яких авторських прав на наукові роботи і патент, торгову марку, дизайн або модель, секретну формулу або процес або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

6. Положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або виконує у цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною бази, і ці роялті дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому разі застосовуються положення статей 7 або 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

7. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з яким виникло зобов'язання сплачувати роялті і витрати по сплаті несе таке постійне представництво або постійна база, тоді вважається, що роялті виникають у тій Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

8. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою іншою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті, за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з урахуванням інших положень цієї Конвенції.

9. Положення цієї статті не застосовуються, якщо право або майно, що є джерелом роялті, було створено або передано головним чином з метою одержання переваг цієї статті. У разі, якщо Держава наполягає на застосуванні цього пункту, її компетентні органи повинні завчасно проконсультуватися з компетентними органами другої Держави.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування акцій (інших ніж акції, що котируються на фондовій біржі) або інших прав в компанії, що є резидентом другої Договірної Держави (включаючи товариство, що розглядається як корпоративне об'єднання для цілей оподаткування в Державі, резидентом якого воно є), і вартість цих акцій і прав одержується в основному від нерухомого майна,

розташованого в другій Державі, можуть оподатковуватись у тій другій Договірній Державі. Для цілей цього пункту термін „нерухоме майно“ не включає майно, яке використовується компанією тільки при здійсненні її промислової, комерційної, сільськогосподарської діяльності або наданні професійних послуг.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має у другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі і яке розташоване в другій Договірній Державі для надання незалежних особистих послуг, включаючи доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або від такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських, річних або повітряних суден, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави або рухомого майна, пов'язаного з експлуатацією таких повітряних, річкових або морських суден, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

6. Положення пункту 5 цієї статті не торкаються права кожної з Договірних Держав стягувати згідно з власним законодавством податок на доходи від відчужування акцій або прав на акції компанії, капітал якої повністю або частково поділений на акції і яка згідно із законодавством цієї Держави є резидентом цієї Держави, що одержуються фізичною особою, яка є резидентом другої Договірної Держави і яка була резидентом першої згаданої Держави протягом останніх 5 років, що передують відчуженню акцій чи прав на акції.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки у цій Державі, якщо він тільки не має

постійної бази в іншій Договірній Державі, яка регулярно використовується з метою здійснення своєї діяльності. Якщо він має таку постійну базу, то доход може оподатковуватись у другій Договірній Державі, але тільки в тій частині, що відноситься до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки у цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, отримана винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом однієї Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого періоду, що становить 12 місяців, який починається або закінчується у відповідному податковому році; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Договірної Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, винагорода, одержувана резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється в другій Договірній Державі, підлягає оподаткуванню лише в першій згаданій Державі, якщо робота за наймом здійснюється у зв'язку з будівельним майданчиком або спорудою, або установочним об'єктом, або установкою або спорудою для розвідки чи

експлуатації природних ресурсів і діяльність, пов'язана з таким майданчиком або об'єктом, або установкою або спорудою для розвідки чи експлуатації природних ресурсів не вважається здійсненою через постійне представництво згідно з положеннями пункту 3 статті 5 цієї Конвенції. Це положення буде застосовуватись тільки у випадку фізичних осіб, які уже найняті на роботу наймачем у Державі їх резиденції.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, яку отримує резидент Договірної Держави за роботу за наймом, що здійснюється на борту морського, річкового або повітряного судна, яке експлуатується у міжнародних перевезеннях, підлягає оподаткуванню тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 16

Гонорари директорів

Гонорари директорів або інші винагороди, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15 цієї Конвенції, дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. У разі, якщо дохід від особистої діяльності, здійсненої працівником мистецтва або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей дохід незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції може оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, дохід, отримуваний від такої діяльності, указаний у пункті 1 цієї статті, буде звільнено від оподаткування у Договірній Державі, в якій здійснюється

ця діяльність, якщо перебування працівника мистецтва, музиканта або спортсмена у цій Договірній Державі підтримується повністю або майже повністю за рахунок суспільних фондів цієї та другої Договірної Держави, її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне або спортивне співробітництво між Договірними Державами.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. Згідно з положеннями пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що виплачуються резиденту Договірної Держави з огляду на минулу роботу, та будь-яка рента, що виплачується резиденту Договірної Держави з огляду на минулу роботу, повинні оподатковуватись лише у цій Державі.

2. Однак якщо така винагорода не має періодичного характеру та виплачується з огляду на минулу роботу в другій Договірній Державі, або коли замість прав на анuitети виплачується одноразова сума, ця винагорода чи ця одноразова сума може оподатковуватись у тій Договірній Державі, де вона з'явилась.

3. Будь-яка пенсія чи інша виплата, що виплачується згідно з положеннями системи соціального захисту Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, може оподатковуватись у першій згаданій Державі.

4. Термін „рента“ означає зазначену суму, що періодично виплачується фізичній особі у зазначені терміни протягом строку життя чи протягом указанного або установленого періоду часу згідно із зобов'язаннями здійснювати платежі в обмін на адекватну та повну компенсацію у грошовій чи іншій формі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки у цій Державі.

b) Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється у цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

1. є громадянином цієї Держави; або

2. не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, що виплачується безпосередньо або з фондів, створених Договірною Державою або політико-адміністративним підрозділом чи місцевим органом влади фізичній особі у зв'язку з послугами, наданими цій Державі або її політико-адміністративному підрозділу чи місцевому органу влади, підлягає оподаткуванню тільки у цій Державі.

b) Однак подібна пенсія повинна оподатковуватись лише в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом та громадянином цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 та 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород та пенсій стосовно послуг, що здійснюються у зв'язку з комерційною діяльністю, що проводиться Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Професори та вчителі

1. Виплати, які професор чи вчитель, що є резидентом Договірної Держави та перебуває в другій Договірній Державі з метою викладання чи проведення наукових досліджень протягом максимального періоду, що не перевищує двох років у визнаному університеті, коледжі чи іншому навчальному або науковому закладі у цій другій Державі, одержує за таку викладацьку чи наукову діяльність, повинні оподатковуватись тільки у першій названій Державі.

2. Ця стаття не повинна поширюватись на доход від наукових досліджень, якщо подібні дослідження здійснюються не в громадських інтересах, але в першу чергу для власного зиску окремої особи чи окремих осіб.

СТАТТЯ 21

Студенти

1. Виплати, які одержує з метою підтримки, навчання чи підготовки студент або стажувальник, який є або був безпосередньо перед відвідуванням Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання чи професійної підготовки, не повинні оподатковуватись у цій Державі за умови, що такі виплати виникають з джерел за межами цієї Держави.

2. Студент або стажувальник, який є або був безпосередньо до відвідування Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою його навчання чи професійної підготовки, не підлягає оподаткуванню у першій згаданій Договірній Державі стосовно доходу, що він його отримує від діяльності, що здійснюється у цій Договірній Державі:

а) стосовно студента на період, необхідний для завершення його освіти, але що не перевищує 5 років, слідує один за одним, з дня його прибуття в цю Договірну Державу і за кожний відповідний рік на суму, що не перевищує:

i) стосовно Нідерландів 5.000 голандських гульденів;

ii) стосовно України суму, що не перевищує суму, необхідну для його утримання, навчання чи професійної підготовки;

б) стосовно стажувальника на період 12 місяців, починаючи з місяця його прибуття в цю Договірну Державу і на суму, що не перевищує:

i) стосовно Нідерландів 10.000 голандських гульденів;

ii) стосовно України суму, що не перевищує суму, необхідну для його утримання, навчання чи професійної підготовки.

СТАТТЯ 22

Інші доходи

1. Види доходу резидента Договірної Держави, де б вони не виникали, які не згадані в попередніх статтях цієї Конвенції, підлягають оподаткуванню лише у цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходу, іншого ніж доход від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач такого доходу є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає у цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 залежно від обставин.

СТАТТЯ 23

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими, річковими та повітряними судами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави та рухомим майном, що відноситься до експлуатації таких морських, річкових та повітряних суден, оподатковується тільки у цій Договірній Державі.

4. Всі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 24

Уникнення подвійного оподаткування

1. Нідерланди при оподаткуванні своїх резидентів можуть включати в базу, згідно з якою стягуються подібні податки, статті доходу чи майна, які відповідно до положень цієї Конвенції можуть оподатковуватись в Україні.

2. Однак якщо резидент Нідерландів отримує види доходу чи володіє елементами майна, які згідно із статтею 6, статтею 7, пунктом 7 статті 10, пунктом 6 статті 11, пунктом 6 статті 12, пунктами 1, 2 і 3 статті 13, статтею 14, пунктом 1 статті 15, пунктом 3 статті 18, пунктами 1 (підпункт а) і 2 (підпункт а) статті 19, пунктом 2 статті 22 і пунктами 1 і 2 статті 23 цієї Конвенції можуть бути оподатковані в Україні і включені в базу, згадану у пункті 1 цієї статті, Нідерланди повинні виключити такі види доходу або майна за рахунок зменшення податку. Це зменшення повинно розраховуватись відповідно до положень закону Нідерландів про запобігання подвійному оподаткуванню. З цієї метою згадані види доходу або майна повинні бути включені в загальну суму видів доходу чи майна, які звільняються від податку Нідерландів відповідно до цих положень.

3. Крім того, Нідерланди повинні дозволити вирахування з податку Нідерландів, розрахованого таким чином для видів доходу, які згідно з пунктом 2 статті 10, пунктом 2 статті 11, пунктом 2 статті 12, пунктом 6 статті 13, статтею 16, статтею 17 та пунктом 2 статті 18 цієї Конвенції можуть бути оподатковані в Україні тією мірою, якою елементи включені в базу, що згадувалась у пункті 1 цієї статті. Сума вирахування повинна дорівнювати податку, сплаченому в Україні по цих елементах доходу, однак вона не повинна перевищувати суму вирахувань, яка була б дозволена, якби включені таким чином елементи доходу були б єдиними елементами доходу, що звільнені від податку Нідерландів згідно з положеннями закону Нідерландів про запобігання подвійному оподаткуванню.

4. З урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не зачіпають загальних принципів), викладених тут, на нідерландський податок, сплачуваний за законодавством Нідерландів, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахувань з прибутку, доходів або

майна, що підлягає оподаткуванню із джерел у Нідерландах або розташованого там, буде дозволено як кредит проти будь-якого українського податку, підрахованого стосовно того ж самого прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український і нідерландський податок.

3. Вирахування, про які йдеться у пункті 4 цієї статті, у будь-якому випадку не повинні перевищувати ту частину податку на доход або податку на майно, підраховану до надання вирахування, що стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у Нідерландах залежно від обставин.

4. Якщо відповідно до будь-якого положення цієї Конвенції одержуваний доход або майно резидента України звільнено від податку в Україні, Україна може, однак, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений від податку доход або майно.

5. Для цілей пункту 4 цієї статті прибуток, доход і доход від відчуження майна, що належать резиденту України, які можуть оподатковуватись у Нідерландах відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатися такими, що виникають із джерел у Нідерландах.

СТАТТЯ 25

Офшорна діяльність

1. Положення цієї статті повинні застосовуватись незалежно від будь-яких інших положень цієї Конвенції. Однак ця стаття не повинна застосовуватись у тих випадках, коли офшорна діяльність особи утворює для неї постійне представництво згідно з положеннями статті 5 цієї Конвенції чи фіксовану базу згідно з положеннями статті 14 цієї Конвенції.

2. У цій статті термін „офшорна діяльність“ означає діяльність, яка здійснюється за береговою лінією у зв'язку з розвідкою та експлуатацією морського дна, його надр та їх природних ресурсів, що розташовані в Договірній Державі.

3. Підприємство Договірної Держави, яке здійснює офшорну діяльність у другій Договірній Державі, повинно згідно з пунктом 4 цієї статті розглядатись як таке, що здійснює стосовно згаданої діяльності комерційну діяльність у цій другій Державі через постійне

представництво, що розташоване у ній, за винятком випадку, коли офшорна діяльність, що розглядається, виконується у другій Державі протягом періоду чи періодів, що в сумі не перевищують 30 днів за будь-який 12-місячний період.

Для цілей цього пункту:

а) коли підприємство, що здійснює офшорну діяльність у другій Договірній Державі, асоціюється з іншим підприємством, і це інше підприємство продовжує у рамках того ж самого проекту таку саму офшорну діяльність, що здійснювалась першим згаданим підприємством, і раніше згадана діяльність, здійснювана обома підприємствами, якщо їх додати разом, тривала б більше 30 днів, тоді кожне підприємство повинно розглядатись як таке, що здійснює свою діяльність протягом періоду більше 30 днів за 12-місячний період;

б) підприємство повинно розглядатись як асоційоване з іншим підприємством, якщо воно володіє прямо чи посередньо не менш ніж третиною капіталу іншого підприємства або якщо особа прямо чи посередньо володіє не менш ніж третиною капіталу обох підприємств.

4. Однак для цілей пункту 3 цієї статті термін „офшорна діяльність“ не повинен включати:

а) одну чи будь-яку комбінацію діяльності, згадану у пункті 4 статті 5 цієї Конвенції;

б) буксирування та управління якорем морськими суднами, що головним чином пристосовані для цієї цілі та будь-якої іншої діяльності, здійсненої подібними морськими суднами;

с) транспортування вантажів чи персоналу морськими, річковими чи повітряними суднами в міжнародних перевезеннях.

5. Резидент Договірної Держави, який здійснює офшорну діяльність у другій Договірній Державі, яка включає професійні послуги чи інші види діяльності незалежного характеру, повинен розглядатись як такий, що здійснює цю діяльність із фіксованої бази у другій Договірній Державі, якщо згадувана офшорна діяльність триває безперервно протягом 30 днів чи більше.

6. Платня, заробітна плата та інша подібна винагорода, що отримані резидентом Договірної Держави відповідно до роботи, пов'язаної з офшорною діяльністю, що здійснюється через постійне представництво у

другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись такою мірою, якою ця робота за наймом виконується за береговою лінією у цій другій Державі.

7. Якщо надаються документальні докази того, що цей податок було сплачено в Україні по елементах доходу, які можуть оподатковуватись в Україні згідно з статтею 7 та статтею 14 цієї Конвенції відповідно до пункту 3 та пункту 5 цієї статті, та відповідно до пункту 6 цієї статті, Нідерланди повинні дозволити зменшення цього податку, який повинен розраховуватись відповідно до правил, викладених у пункті 2 статті 24 цієї Конвенції.

СТАТТЯ 26

Недискримінація

1. Громадяни Договірної Держави не повинні підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню чи будь-яким вимогам, пов'язаним з ними, які відрізняються чи є більш обтяжливими ніж оподаткування та відповідні вимоги, яким підлягають чи можуть підлягати громадяни цієї іншої Держави за тих же самих обставин. Це положення, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, повинно також застосовуватись до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не можуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким громадяни Держави, що належать до них, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які виконують таку ж саму діяльність. Це положення не повинно тлумачитись як таке, що зобов'язує одну Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, звільнення і знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 8 статті 11 чи пункту 8 статті 12, проценти, роялті та інші витрати, що виплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, повинні з метою визначення оподатковуваних прибутків подібного підприємства вираховуватись за тих же умов, що мають місце, коли вони виплачуються резиденту першої згаданої Держави. Так само будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподаткованого майна подібного підприємства, вираховуватись за тих же умов, якби вони були надані резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не повинні піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або будь-яким зобов'язанням, пов'язаним з ним, іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати інші подібні підприємства першої Договірної Держави.

6. Внески, що виплачуються окремою особою, яка є резидентом Договірної Держави, або яка тимчасово перебуває у цій Державі, чи від імені цієї особи до програм пенсійного забезпечення, що признається для цілей оподаткування у другій Договірній Державі, повинні протягом періоду, що не перевищує для цих цілей 60 місяців, розглядатись таким самим чином, з метою оподаткування, у першій згаданій Державі, як і внесок, сплачений до програми пенсійного забезпечення, яка признається для цілей оподаткування у першій згаданій Державі, за умови, що:

а) така фізична особа робила внески до такої програми пенсійного забезпечення раніше, ніж вона стала резидентом або тимчасово перебуває в першій згаданій Державі; і

б) компетентний орган влади першої згаданої Держави погоджується з тим, що програма пенсійного забезпечення відповідає програмі пенсійного забезпечення, що визначається для цілей оподаткування цієї Державою.

Для цілей цього пункту „програма пенсійного забезпечення“ включає програму пенсійного забезпечення, створену у межах громадської системи соціального захисту.

7. Незважаючи на положення статті 2 цієї Конвенції, положення цієї статті поширюються на податки будь-якого виду та визначення.

СТАТТЯ 27

Взаємоузгоджувальна процедура

1. Якщо особа вважає, що дії однієї чи обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не у відповідності до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених внутрішнім законодавством цих Держав, подати заяву компетентному органу тієї Договірної Держави, резидентом якої вона є, чи якщо її справа підпадає під дію пункту 1 статті 26 цієї Конвенції, до тієї Договірної Держави, громадянином якої вона є. Ця заява повинна бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заяву обгрунтованою і якщо він сам не зможе дійти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених національними законодавствами Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції. Вони можуть також консультуватися з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

5. Якщо після процедур, згаданих у пунктах від 1 до 4 цієї статті, будь-які спори, що виникають стосовно тлумачення чи використання Конвенції у будь-якому конкретному випадку, не можуть бути вирішені компетентним органом влади Договірної Держави згідно з процедурою взаємного узгодження, ця справа, при згоді обох Договірних Держав, може бути вирішена через арбітражну комісію, створену компетентними органами з доповненням незалежними особами згідно з міжнародно прийнятими процедурами арбітражу. Ці процедури повинні бути за взаємною згодою, установлені компетентними органами обох Договірних Держав. Рішення арбітражного комітету в окремому випадку повинно бути обов'язковим для обох Договірних Держав та відповідного

платника чи платників податків стосовно даної справи. Цей пункт буде застосовуватись тільки після того, як компетентні органи обох Договірних Держав виконають вищезгадані процедури.

СТАТТЯ 28

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюватимуться інформацією, необхідною для застосування положень цієї Конвенції або внутрішнього законодавства Договірних Держав, яка стосується податків, на які поширюється ця Конвенція тією мірою, якою оподаткування за цим законодавством не протирічить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Конвенції. Будь-яка інформація, що її одержить Договірна Держава, вважатиметься секретною, як і інформація, що її одержано по внутрішньому законодавству цієї Держави. Однак якщо інформація вважається секретною в тій Державі, що її надсилає, її буде розкрито тільки особам або органам (включаючи суд та адміністративні органи), що пов'язані з нарахуванням, стягненням, введенням в дію або виконанням рішень чи визначенням апеляцій щодо податків, які є предметом цієї Конвенції. Такі особи або органи використовуватимуть цю інформацію для таких цілей, але вони можуть розкрити її в ході відкритого судового засідання або при прийнятті юридичних рішень.

2. Договірні Держави можуть видати арбітражному комітету, організованому відповідно до положень пункту 5 статті 27 цієї Конвенції, таку інформацію, яка необхідна для виконання процедури арбітражу. Подібне надання інформації повинно підлягати положенням статті 30 цієї Конвенції. Члени арбітражного комітету повинні підлягати обмеженням на розкриття інформації, описаної у пункті 1 цієї статті, стосовно будь-якої розкритої інформації.

СТАТТЯ 29

Допомога у відшкодуванні

1. Договірні Держави погоджуються надавати одна одній допомогу та підтримку з погляду на справляння згідно з відповідними законами чи адміністративною практикою податків, на які повинна поширюватись ця Конвенція, та будь-яких підвищень, додаткових податків, прострочених платежів, процентів та витрат, що відносяться до згаданих податків.

2. На прохання Держави, яка робить запит, Держава, яка одержує запит, повинна відшкодувати податкові позови першої згаданої Держави відповідно до закону та адміністративної практики для відшкодування її власних позовів. Однак подібні позови не мають жодного пріоритету у Державі, до якої звертаються, і не можуть бути відшкодовані за допомогою ув'язнення боржника за борги. Держава, до якої звернулися, не зобов'язана вживати будь-яких виконавчих заходів, що не передбачені у законах Держави, яка запитує.

3. Положення пункту 2 цієї статті повинні поширюватись тільки на податкові позови, які створюють інструмент, що дозволяє забезпечити їх стягнення у Державі, що робить запит, та якщо інше не було погоджено між компетентними органами влади, які не викликають заперечення.

Однак коли позов відноситься до зобов'язань по оподаткуванню особи як нерезидента Держави, що робить запит, повинен застосовуватись лише пункт 2 цієї статті, якщо інше не погоджено між компетентними органами влади, коли позов більше не викликає заперечень.

4. Зобов'язання надавати допомогу у відшкодуванні податкових позовів, що стосуються померлої особи чи її маєтку, обмежується вартістю маєтку чи майна, що належить кожному власнику маєтку відповідно до того, чи повинен позов відшкодуватись з маєтку самими його власниками.

5. Держава, до якої звертаються, не повинна погоджуватись із запитом:

а) якщо Держава, що робить запит, не використала усі засоби, що доступні на її території, за винятком випадків, коли звертання до подібних засобів може призвести до непропорційних труднощів;

б) якщо вона вважає, що податковий позов суперечить положенням цієї Конвенції або будь-якої іншої Конвенції, сторонами якої є обидві Держави.

6. Прохання адміністративної допомоги у справі відшкодування податкового позова повинно супроводжуватись:

а) декларацією про те, що податковий позов стосується податку, який підпадає під дію цієї Конвенції, та що умови пункту 3 виконуються;

б) офіційним примірником документа, що дозволяє здійснити рішення у Державі, що робить запит;

с) будь-яким іншим документом, який потрібний для відшкодування;

д) якщо це доцільно, завіреною копією, що підтверджує будь-яке споріднене рішення, яке прийнято адміністративним органом чи громадським судом.

7. Держава, що робить запит, повинна зазначити суму податкового позову, що підлягає відшкодуванню, у валюті Держави, яка запитує, та у валюті Держави, до якої звертаються. Курс обміну, який використовується для зазначеної суми, про яку йшлося у попередньому реченні, являє собою останню продажну ціну, встановлену на найбільш представницькому валютному ринку чи ринках Держави, що запитує. Кожна сума, відшкодована Державою, до якої звертаються, повинна переводитись до Держави, що запитує, у валюті Держави, яка одержує запит. Перевод повинен здійснюватись протягом місяця від дня відшкодування.

8. На прохання Держави, що робить запит, Держава, яку запитують, повинна, маючи на увазі відшкодування суми податку, вживати заходів по збереженню, навіть якщо позов заперечується або ще не відпрацьовано інструмент, що дозволяє виконати рішення, наскільки це дозволено законами та адміністративною практикою Держави, яку запитують.

9. Документ, що дозволяє виконати рішення у Державі, що запитує, повинен, якщо він є доречним та відповідно до діючих положень у Державі, яку запитують, бути прийнятим, визнаним, доповненим чи заміненим якомога швидше після дати одержання запиту про допомогу за рахунок документа, що дозволяє виконувати рішення у Державі, яку запитують.

10. Питання, що стосуються будь-якого періоду, за межами якого податковий позов не може бути відшкодований, повинні регулюватися законом Держави, що запитує. Запит про допомогу у відшкодуванні повинен надавати конкретні деталі, що стосуються цього періоду.

11. Акти відшкодування, здійснені Державою, яку запитують, згідно із запитом про допомогу, які відповідно до законів тієї Держави могли б призводити до припинення чи переривання періоду, згаданого у пункті 10 цієї статті, повинні також викликати подібний ефект згідно із законами Держави, що запитує. Держава, яку запитують, повинна інформувати Державу, що робить запит, про подібні акти.

12. Держава, яку запитують, може дозволити відстрочення платежу або виплати з розстроченням, якщо її закони чи адміністративна практика дозволяють це зробити за подібних обставин; однак вона повинна спочатку поінформувати Державу, що робить запит.

13. Компетентні органи влади Договірних Держав повинні за спільною угодою встановити правила, що визначають мінімальні суми податкового позову, які підлягають запиту про допомогу.

14. Держави повинні на взаємній основі відмовлятися від будь-якого відшкодування витрат, що виникають у результаті відповідної допомоги та підтримки, яку вони надають одна одній при застосуванні цієї Конвенції. У будь-якому випадку Держава, що запитує, повинна залишитися відповідальною стороною стосовно Держави, до якої звернено запит, стосовно фінансових наслідків актів відшкодування, які були визнані неправомірними щодо реальності податкового позову чи справедливості документа, що дозволяє виконати рішення у Державі, що запитує.

СТАТТЯ 30

Обмеження статей 28 та 29

У жодному разі положення статей 28 і 29 цієї Конвенції не повинні тлумачитись таким чином, щоб накладати на Договірну Державу зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що не відповідають законам чи адміністративній практиці тієї чи іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або у ході звичайної практики адміністрації тієї чи іншої Договірної Держави;

с) надавати інформацію, яка буде розкрити будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої могло б зашкодити громадському порядку.

СТАТТЯ 31

Дипломатичні представники та працівники консульств

Ніщо у цій Конвенції не повинно впливати на фінансові привілеї дипломатичних представників чи працівників консульств згідно із загальними правилами міжнародного права чи згідно із положеннями спеціальних угод.

СТАТТЯ 32

Територіальне поширення на Нідерландські Антіли чи Арубу

1. Ця Конвенція може бути поширена, в цілому чи з деякими необхідними змінами, на одну чи обидві країни Нідерландів: Антіли чи Арубу, якщо зацікавлена країна накладає податки, які значною мірою подібні за своїм характером до тих, до яких застосовується ця Конвенція. Будь-яке подібне поширення повинно набирати силу з того дня та згідно з такими змінами та умовами, включаючи умови припинення дії Конвенції, які можуть бути визначені та погоджені у нотах, якими зацікавлені сторони обмінюються по дипломатичних каналах.

2. Якщо інше не було погоджено, завершення чинності Конвенції не повинно також припиняти будь-яке поширення Конвенції на Нідерландські Антіли чи Арубу, на які ця Конвенція була поширена згідно з цією статтею.

СТАТТЯ 33

Вступ у чинність

1. Ця Конвенція повинна вступати у чинність в перший день після станньої з дат, у які відповідні Уряди повідомили один одного у письмовій формі про те, що необхідні конституційні формальності в обох Державах були виконані, та її положення починають діяти для податкових років та періодів, що починаються з першого або після першого січня календарного року, наступного за тим, у якому Конвенція вступила у чинність.

2. Стосовно відносин між Нідерландами і Україною Конвенція між Урядом Королівства Нідерландів і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і майно, підписана в Москві 21 листопада 1986 року, припиняє свою дію при вступі у чинність цієї Конвенції. Однак положення Конвенції продовжують діяти для податкових років і періодів, що закінчуються до того часу, коли положення цієї Конвенції набувають чинності.

3. Незважаючи на пункт 1 цієї статті, якщо будь-яка більша скидка на податок була б надана особі, що має право на пільги Конвенції між Урядом Королівства Нідерландів і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доходи і майно, підписаної у Москві 21 листопада 1986 року відповідно до Конвенції, а не цієї Конвенції, то попередня Конвенція по вибору такої особи продовжує повністю мати чинність протягом дванадцятимісячного періоду з дня, коли положення нової Конвенції будуть мати чинність згідно з пунктом 1 цієї статті.

СТАТТЯ 34

Завершення чинності

Ця Конвенція залишається чинною до її припинення однією з Договірних Держав. Будь-яка Держава може припинити дію Конвенції через дипломатичні канали, направляючи повідомлення про припинення не менш ніж за шість місяців до кінця будь-якого календарного року, після закінчення періоду у п'ять років з дня введення Конвенції у чинність. У такому випадку Конвенція повинна втратити чинність для оподатковуваних років та періодів, що починаються після кінця календарного року, в якому було зроблено повідомлення про припинення дії Конвенції.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на це уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Укладено в двох примірниках, у Києві 24 жовтня 1995 року нідерландською, українською та англійською мовами, причому всі три тексти однаковою мірою аутентичні. У разі розбіжностей в інтерпретації між нідерландським та українським текстами, перевага надається англійському тексту.

За Королівство
Нідерландів:

За Україну:

ПРОТОКОЛ

Під час підписання Конвенції про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно, що була укладена цього дня між Королівством Нідерландів та Україною, ті, що нижче підписалися, домовилися про те, що наступні положення повинні становити невід'ємну частину Конвенції.

I. До статті 5

Слід розуміти, що види діяльності, згадані у підпунктах e та f пункту 4 статті 5 цієї Конвенції також включають підготовчі та допоміжні послуги щодо процесу укладання (включаючи виключно підписання) контрактів стосовно позичок, поставок товарів та виробів або надання технічних послуг.

II. До статей 5, 6, 7, 13 і 25

Слід розуміти, що права на розвідку та видобуток природних ресурсів повинні розглядатися як нерухоме майно, яке розташоване на морському дні та під морським дном Договірної Держави, та що ці права повинні відноситися до майна постійного представництва у цій Державі. Крім того, слід вважати, що згадані вище права включають права на проценти або інші прибутки від активів, що створюються в результаті подібної розвідки чи розробки.

III. До статті 7

Стосовно пунктів 1 і 2 статті 7 цієї Конвенції, де підприємство Договірної Держави продає товари чи вироби або здійснює економічну діяльність у другій Договірній Державі через постійне представництво, розташоване у цій Державі, прибутки подібного постійного представництва не повинні визначатися на базі повної суми, яку отримує підприємство, а повинні визначатися на базі тієї частини доходу підприємства, яка відноситься до фактичної діяльності постійного представництва стосовно такого продажу чи комерційної діяльності. Зокрема, у випадку контрактів на аналіз, постачання, встановлення чи спорудження промислового, комерційного чи наукового обладнання або приміщень чи громадських робіт, коли підприємство має постійне представництво, прибутки, що приписують подібному постійному представництву, не повинні визначатися на основі загальної суми контракту, але повинні визначатись тільки на основі тієї частини контракту, яка фактично виконується постійним представництвом у

Договірній Державі, де це постійне представництво знаходиться. Прибутки, що відносяться до тієї частини контракту, яка виконується головним представництвом підприємства, повинні оподатковуватись тільки у Договірній Державі, резидентом якої є дане підприємство.

IV. До статей 7 і 14

Платежі, отримувані за технічні послуги, включаючи наукові аналізи чи огляди наукового, геологічного чи технічного характеру або за консультативні чи контрольні послуги, повинні розглядатися як платежі, на які поширюються положення статті 7 чи статті 14 Конвенції.

V. До статей 7, 14 і 26

Слід розуміти, що проценти, заробітна плата і платня, що виплачуються підприємством, керованим компанією, що є резидентом України, підлягають відніманню при підрахунку оподаткованого прибутку такого підприємства за умови, що резидент або резиденти Нідерландів володіють або контролюють, прямо або посередньо, щонайменше 20 відсотками капіталу такого підприємства, а також за умовою, що виплата процентів, заробітної плати і платні не відноситься до прибутку, звільненого від оподаткування.

Також зрозуміло, що у разі, коли проценти, заробітна плата і платня виникають через постійне представництво підприємства, діяльність якого здійснюється резидентом Нідерландів в Україні, або виникають через постійну базу резидента Нідерландів в Україні, такі проценти, заробітна плата і платня повинні відніматися при визначенні оподаткованого прибутку такого постійного представництва або при визначенні оподаткованого доходу такої постійної бази, якщо тільки ці проценти, заробітна плата і платня не відносяться до прибутків, звільнених від оподаткування.

VI. До статті 10

Слід розуміти, що при визначенні того, чи виконано умову про здійснення мінімальної інвестиції у розмірі 300.000 доларів США або їх еквіваленті у національній валюті Договірних Держав, буде прийматися до уваги вартість інвестиції на момент її здійснення.

VII. До статей 10 і 11

Зрозуміло, що у випадку Нідерландів термин „дивіденди“ включає в себе дохід від частини прибутку по облігаціях.

VIII. До статей 10, 11 і 12

У разі, коли податок стягнуто з джерела у розмірі, що перевищує розмір податку, що стягується відповідно до положень статей 10, 11 і 12 цієї Конвенції, заява на перерахунок перевищеної суми податку повинна направлятися до компетентного органу Договірної Держави, що стягнула податок, протягом 3 років після закінчення календарного року, в якому було стягнуто цей податок.

IX. До статті 16

1. Слід розуміти, що вираз „член ради директорів“ означає:

a. у випадку Нідерландів „bestuurder“ або „commissaris“;

b. у випадку України член будь-якого органу, чия діяльність або обов'язки аналогічні діяльності та обов'язкам ради директорів.

2. Надалі необхідно розуміти, „bestuurder“ або „commissaris“ нідерландської компанії означають осіб, які обрані на ці посади загальними зборами акціонерів або якимсь іншим компетентним органом подібно компанії, та на них покладаються завдання по спільному керівництву компанією та відповідним контролем за її діяльністю.

X. До статті 18

Незважаючи на положення пункту 1 статті 18 цієї Конвенції, Нідерланди можуть застосовувати своє національне законодавство стосовно платежів, згаданих у Конвенції, доти, доки компетентний орган України не поінформує компетентний орган Нідерландів про те, що відповідно до українського законодавства Україна може оподатковувати такі платежі.

XI. До статей 19 і 24

Слід розуміти, що положення підпункту а) пунктів 1 і 2 статті 19 цієї Конвенції не заперечують Нідерландам застосовувати положення пунктів 1 і 2 статті 24 цієї Конвенції.

XII. До статей 23 і 24

Положення статті 23 цієї Конвенції про оподаткування майна та положення пункту 2 статті 24 цієї Конвенції про уникнення подвійного оподаткування стосовно майна вступають у чинність тільки після введення в Україні податку на майно і після того, як компетентні органи дійдуть до відповідного рішення в ході проведення двосторонніх консультацій.

XIII. До статті 24

Слід розуміти, що для розрахунку скидок, згаданих у пункті 2 статті 24 цієї Конвенції, елементи майна, згадані у пункті 1 статті 23 цієї Конвенції, повинні братися до уваги для визначення його вартості, яка зменшується на величину боргів, забезпечених закладом на це майно та елементи майна, що згадані у пункті 2 статті 23 цієї Конвенції, повинні братися до уваги для вартості майна, яка таким чином зменшується на величину боргів, що відносяться до постійного представництва чи фіксованої бази.

XIV. До статті 25

Зрозуміло, що положення статті 25 цієї Конвенції будуть діяти тільки якщо компетентні органи Договірних Держав домовляться за взаємною згодою у письмовій формі про те, що ця стаття буде мати чинність.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на це уповноважені, підписали цей Протокол.

Укладено в двох примірниках у Києві 24^е жовтня 1995 року нідерландською, українською та англійською мовами, причому всі три тексти однаковою мірою аутентичні. У разі розбіжностей в інтерпретації між українським і нідерландським текстами, перевага надається англійському тексту.

За Королівство
Нідерландів:

За Україну:

CONVENTION¹ BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND UKRAINE FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON PROPERTY

The Kingdom of the Netherlands

and

Ukraine,

Desiring that a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property be concluded by both States and confirming their endeavour to the development and deepening of mutual economic relations,

Have agreed as follows:

Article 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on property imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on property all taxes imposed on total income, on value of property, or on elements of income or of property, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

- a) in the Netherlands:
 - the income tax (inkomstenbelasting),
 - the wages tax (loonbelasting),
 - the company tax (vennootschapsbelasting) including the Government share in the net profits of the exploitation of natural resources levied pursuant to the Mining Act of 1810 (de Mijnwet 1810) with respect

¹ Came into force on 2 November 1996 by notification, in accordance with article 33.

to concessions issued from 1967, or pursuant to the Netherlands Continental Shelf Mining Act of 1965 (de Mijnewet Continentaal Plat 1965).

- the dividend tax (dividendbelasting),
- the property tax (vermogensbelasting), (hereinafter referred to as "Netherlands tax");
- b) in the Ukraine:
 - the tax on incomes of enterprises (podatok na dokhody pid-priemstv), and
 - the income tax on the individuals (pributkovy podatok z gro-madyan),
 - (hereinafter referred to as "Ukraine tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) or

Ukraine, as the context requires; the term "Contracting States" means the Kingdom of the Netherlands (the Netherlands) and Ukraine;

b) the term "the Netherlands" means the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which the Netherlands, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its sub-soil and its superjacent waters, and their natural resources;

c) the term "Ukraine" means the territory of Ukraine, including any area beyond the territorial sea within which, in accordance with international law and in application of its domestic legislation, Ukraine exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its sub-soil and superjacent waters and their natural resources;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship, boat or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, boat or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

- h) the term “citizens” means:
 - i) in the case of the Netherlands:
 - 1. all individuals possessing the nationality of the Netherlands;
 - 2. all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in the Netherlands;
 - ii) in the case of Ukraine:
 - 1. all individuals possessing the citizenship of Ukraine;
 - 2. all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in Ukraine;
- i) the term “competent authority” means:
 - 1. in the Netherlands, the Minister of Finance or his duly authorized representative;
 - 2. in Ukraine, the Ministry of Finance of Ukraine or its authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or property situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a citizen;
- d) if he is a citizen of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States,

then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

4. A Contracting State, its political subdivisions or local authorities thereof, an instrumentality of that State, political subdivision or local authority as well as a pension fund or charitable organisation recognized as such in a Contracting State and of which the income is generally exempt from tax in that State, shall be regarded as resident of that State. As recognized pension fund of a Contracting State shall be regarded any pension fund recognized and controlled according to statutory provisions of that State.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and
- g) a store or any premises used as a sales outlet.

3. a) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.

b) An installation or structure used for the exploration of natural resources constitutes a permanent establishment only if such use lasts more than 6 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that

the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 of this Article applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine according to its laws, the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude that State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise of which it is a permanent establishment.

6. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships, boats or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of this Article, profits derived from the operation in international traffic of ships, boats and aircraft include:

a) profits derived from the rental on a bareboat basis of ships, boats and aircraft if operated in international traffic; and

b) profits derived from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise, where such rental profits or profits from such use, maintenance or rental, as the case may be, are incidental to the profits derived from the operation of ships, boats and aircraft in international traffic.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State,

or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly. It is understood, however, that the fact that associated enterprises have con-

cluded arrangements, such as costsharing arrangements or general services agreements, for or based on the allocation of executive, general administrative, technical and commercial expenses, research and development expenses and other similar expenses, is not in itself a condition as meant in the preceding sentence.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 20 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the other Contracting State, in the case the recipient, being the beneficial owner of the dividends, is a company (other than a partnership):

i) which holds directly at least 50 per cent of the capital of the company paying the dividends and provided that an investment of at least 300.000 United States dollars or its equivalent in the national currencies of the Contracting States has been made in the capital of the company paying the dividends, or

ii) whose investment in the capital of the company paying the dividends is guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State, the central bank of the other Contracting State or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by that Government.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3 of this Article.

5. The provisions of paragraph 2 and 3 of this Article shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

6. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient of the interest is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed:

- a) 2 per cent of the gross amount of interest, in the case of:
 - i) interest arising in a Contracting State and paid on any loans of whatever kind granted by a bank or any other financial institution

of the other Contracting State, including investment banks and savings banks, and insurance companies; or

- ii) interest arising in a Contracting State and paid by the purchaser of machinery and equipment to the seller of the machinery and equipment in connection with a sale on credit;
- b) 10 per cent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article:

a) interest arising in a Contracting State and paid in respect of a bond, debenture or other similar obligation of the Government of that State, the central bank of that State, a political subdivision or local authority thereof shall be exempt from tax in that State;

b) interest arising in a Contracting State and paid in respect of a bond, debenture or other similar obligation to the Government of the other Contracting State, the central bank of the other Contracting State, a political subdivision or local authority thereof shall be exempt from tax in the first-mentioned State; and

c) interest arising in a Contracting State and paid in respect of loans guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State, the central bank of the other Contracting State or any agency or instrumentality (including a financial institution) owned or controlled by that Government, shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3 of this Article.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether of not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, and including penalty charges for late payment.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base,

then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

9. The provisions of this Article shall not apply if the debt-claim in respect of which the interest is paid was created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article. In case a Contracting State intends to apply this paragraph, its competent authority shall in advance consult with the competent authority of the other Contracting State.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. However such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the payments referred to in paragraph 5, subparagraph a of this Article.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in the other Contracting State if such resident is the beneficial owner of the royalties and if the royalties are payments referred to in paragraph 5, subparagraph b of this Article.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of paragraphs 2 and 3 of this Article.

5. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

a) the use of, or the right to use any copyright of literary or artistic work (including cinematograph film and films or tapes for radio or television broadcasting); and

b) the use of, or the right to use any copyright of scientific work, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

7. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

9. The provisions of this Article shall not apply if the right or property giving rise to the royalties was created or assigned mainly for the purpose of taking advantage of this Article. In case a Contracting State intends to apply this paragraph, its competent authority shall in advance consult with the competent authority of the other Contracting State.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares (other than shares quoted on a stock exchange) or other rights in a company which is a resident of the other Contracting State (including a partnership which is treated as a body corporate for tax purposes in the Contracting State of which it is a resident), the value of which shares or rights is derived principally from immovable property situated in that other State, may be taxed in that other State. For the purposes of this paragraph the term "immovable property" does not include property used by such company only in its industrial, commercial or agricultural activities or in the conduct of professional services.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships, boats or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or movable property pertaining to the operation of such ships, boats or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

6. The provisions of paragraph 5 of this Article shall not affect the right of each of the Contracting States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other Contracting State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is exercised in connection with a building site or construction or installation project, or an installation or structure used for the exploration of natural resources, and the activities connected with such site, project, installation or structure are deemed not to be carried on through a permanent establishment according to the provisions of paragraph 3 of Article 5 of this Convention. This provision will only be applicable in the case of individuals who were already employed by the employer in their State of residence.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship, boat or aircraft operated in international traffic, shall be taxable only in that State.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees or other remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income derived from such activities as defined in paragraph 1 of this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which these activities are exercised, if the visit of the entertainers, the musicians or the sportsmen to that State is supported wholly or almost wholly from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof, or if these activities are performed under a cultural or sports agreement between the Contracting States.

Article 18

Pensions, annuities and social security payments

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other Contracting State, or where instead of the right to annuities a lump sum is paid, this remuneration or this lump sum may be taxed in the Contracting State where it arises.

3. Any pension and other payments paid out under the provisions of a social security system of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in the first-mentioned State.

4. The term “annuity” means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money’s worth.

Article 19

Government service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political sub-division or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

1. is a citizen of that State; or
2. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a citizen of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 of this Convention shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Professors and teachers

1. Payments which a professor or teacher who is a resident of a Contracting State and who is present in the other Contracting State for the purpose of teaching or scientific research for a maximum period of two years in a recognized university, college or other establishment for teaching or scientific research in that other State, receives for such teaching or research, shall be taxable only in the first-mentioned State.

2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

Students

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. A student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training, shall not be taxed in the first-mentioned State with respect to income he derives from activities exercised in that State:

a) in the case of a student, for the period necessary to complete his education, but not exceeding five consecutive years from the date of his arrival in that State and for every year concerned for an amount not exceeding:

- i) in the case of the Netherlands 5.000 Dutch guilders; and
- ii) in the case of Ukraine the amount necessary for his maintenance, education or training;

b) in the case of a business apprentice, for a period of 12 months starting from the month of his arrival in that State and for an amount not exceeding:

- i) in the case of the Netherlands 10.000 Dutch guilders; and
- ii) in the case of Ukraine the amount necessary for his maintenance, education or training.

Article 22

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establish-

ment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

Article 23

Property

1. Property represented by immovable property referred to in Article 6 of this Convention, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Property represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Property represented by ships, boats and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State and by movable property pertaining to the operation of such ships, boats and aircraft, shall be taxable only in that State.
4. All other elements of property of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24

Elimination of double taxation

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or property which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Ukraine.
2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income or owns items of property which according to Article 6, Article 7, paragraph 7 of Article 10, paragraph 6 of Article 11, paragraph 6 of Article 12, paragraphs 1, 2 and 3 of Article 13, Article 14, paragraph 1 of Article 15, paragraph 3 of Article 18, paragraphs 1 (subparagraph a) and 2 (subparagraph a) of Article 19, paragraph 2 of Article 22 and paragraphs 1 and 2 of Article 23 of this Convention may be taxed in Ukraine and are included in the basis referred to in paragraph 1 of this Article, the Netherlands shall exempt such items of income or property by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income or property shall be deemed to be included in the total amount of the items of income or property which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2 of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 6 of Article 13, Article 16, Article 17 and paragraph 2 of Article 18 of this Convention may be taxed in Ukraine to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1 of this Article. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Ukraine on these items of income, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. Subject to the provisions of the law of Ukraine regarding the elimination of tax payable in a territory outside Ukraine (which shall not affect the general principle hereof), Netherlands tax payable under the laws of the Netherlands and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable property from sources within, or situated in, the Netherlands shall be allowed as a credit against any Ukrainian tax computed by reference to the same profits, income or property by reference to which the Ukrainian tax and the Netherlands tax are computed.

5. Deductions as mentioned in paragraph 4 of this Article in either case shall not exceed that part of income tax or property tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the property which may be taxed in the Netherlands.

6. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or property owned by a resident of Ukraine is exempt from tax in Ukraine, Ukraine may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or property of such resident, take into account the exempted income or property.

7. For the purposes of paragraph 4 of this Article, profits, income and capital gains derived by a resident of Ukraine which may be taxed in the Netherlands in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in the Netherlands.

Article 25

Offshore activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provisions of this Convention. However, this Article shall not apply where offshore activities of a person constitute for that person a permanent establishment under the provisions of Article 5 of this Convention or a fixed base under the provisions of Article 14 of this Convention.

2. In this Article the term “offshore activities” means activities which are carried on offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and its sub-soil and their natural resources, situated in a Contracting State.

3. An enterprise of a Contracting State which carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4 of this Article, be deemed to be carrying on, in respect of those activities, business in that other State through a permanent establishment situated therein, unless the offshore activities in question are carried on in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any period of twelve months.

For the purposes of this paragraph:

a) where an enterprise carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another enterprise and that other enterprise continues, as part of the same project, the same offshore activities that are or were being carried on by the first-mentioned enterprise, and the afore-mentioned activities carried on by both enterprises – when added together – exceed a period of 30 days, then each enterprise shall be deemed to be carrying on its activities for a period exceeding 30 days in a twelve months-period;

b) an enterprise shall be regarded as associated with another enterprise if one holds directly or indirectly at least one third of the capital of the other enterprise or if a person holds directly or indirectly at least one third of the capital of both enterprises.

4. However, for the purposes of paragraph 3 of this Article the term “offshore activities” shall be deemed not to include:

a) one or any combination of the activities mentioned in paragraph 4 of Article 5 of this Convention;

b) towing or anchor handling by ships primarily designed for that purpose and any other activities performed by such ships;

c) the transport of supplies or personnel by ships, boats or aircraft in international traffic.

5. A resident of a Contracting State who carries on offshore activities in the other Contracting State, which consist of professional services or other activities of an independent character, shall be deemed to be performing those activities from a fixed base in the other Contracting State if the offshore activities in question last for a continuous period of 30 days or more.

6. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities carried on through a permanent establishment in the other Contracting State may, to the extent that the employment is exercised offshore in that other State, be taxed in that other State.

7. Where documentary evidence is produced that tax has been paid in Ukraine on the items of income which may be taxed in Ukraine according to Article 7 and Article 14 of this Convention in connection with

respectively paragraph 3 and paragraph 5 of this Article, and to paragraph 6 of this Article, the Netherlands shall allow a reduction of its tax which shall be computed in conformity with the rules laid down in paragraph 2 of Article 24 of this Convention.

Article 26

Non-discrimination

1. Citizens of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which citizens of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which citizens of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, or paragraph 8 of Article 12 of this Convention apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable property of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. Contributions paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State or who is temporarily present in that State, to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State shall, during a period not exceeding 60 months, be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, provided that:

a) such individual was contributing to such pension plan before he became a resident of or temporarily present in the first-mentioned State; and

b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purpose of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under a public social security system.

7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 of this Convention, apply to taxes of every kind and description.

Article 27

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26 of this Convention, to that of the Contracting State of which he is a citizen. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If after the procedures of paragraph 1 to 4 of this Article any dispute arising as to the interpretation or application of the Convention in a particular case cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States in a mutual agreement procedure, the case may, if both competent authorities agree be resolved through an arbitration board created by the competent authorities and supplemented by independent persons and according to internationally accepted arbitration procedures. These procedures shall by mutual agreement be established between the competent authorities of both Contracting States. The decision of the arbitration board shall be binding on both Contracting States and the taxpayer or taxpayers involved with respect to that case. This paragraph will only apply after the competent authorities of both Contracting States have established the above-mentioned procedures.

Article 28

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1 of this Convention. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. The Contracting States may release to the arbitration board, established under the provisions of paragraph 5 of Article 27 of this Convention, such information as is necessary for carrying out the arbitration procedure. Such release of information shall be subject to the provisions of Article 30 of this Convention. The members of the arbitration board shall be subject to the limitations on disclosure described in paragraph 1 of this Article with respect to any information so released.

Article 29

Assistance in recovery

1. The Contracting States agree to lend each other assistance and support with a view to the collection, in accordance with their respective

laws or administrative practice, of the taxes to which this Convention shall apply and of any increases, surcharges, overdue payments, interests and costs pertaining to the said taxes.

2. At the request of the applicant Contracting State the requested Contracting State shall recover tax claims of the first-mentioned State in accordance with the law and administrative practice for the recovery of its own tax claims. However, such claims do not enjoy any priority in the requested Contracting State and cannot be recovered by imprisonment for debt of the debtor. The requested Contracting State is not obliged to take any executory measures which are not provided for in the laws of the applicant Contracting State.

3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall apply only to tax claims which form the subject of an instrument permitting their enforcement in the applicant Contracting State and, unless otherwise agreed between the competent authorities, which are not contested.

However, where the claim relates to a liability to tax of a person as a non-resident of the applicant Contracting State, paragraph 2 of this Article shall only apply, unless otherwise agreed between the competent authorities, where the claim may no longer be contested.

4. The obligation to provide assistance in the recovery of tax claims concerning a deceased person or his estate is limited to the value of the estate or the property acquired by each beneficiary of the estate, according to whether the claim is to be recovered from the estate or from the beneficiaries thereof.

5. The requested Contracting State shall not be obliged to accede to the request:

- a) if the applicant Contracting State has not pursued all means available in its own territory, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty;
- b) if and insofar as it considers the tax claim to be contrary to the provisions of this Convention or of any other convention to which both of the Contracting States are parties.

6. The request for administrative assistance in the recovery of a tax claim shall be accompanied by:

- a) a declaration that the tax claim concerns a tax covered by the Convention and that the conditions of paragraph 3 of this Article are met;
- b) an official copy of the instrument permitting enforcement in the applicant Contracting State;
- c) any other document required for recovery;
- d) where appropriate, a certified copy confirming any related decision emanating from an administrative body or a public court.

7. The applicant Contracting State shall indicate the amounts of the tax claim to be recovered in both the currency of the applicant State and the currency of the requested Contracting State. The rate of exchange to be used for the purpose of the preceding sentence is the last selling price

settled on the most representative exchange market or markets of the applicant Contracting State. Each amount recovered by the requested Contracting State shall be transferred to the applicant Contracting State in the currency of the requested Contracting State. The transfer shall be carried out within a period of a month from the date of the recovery.

8. At the request of the applicant Contracting State, the requested Contracting State shall, with a view to the recovery of an amount of tax, take measures of conservancy even if the claim is contested or is not yet the subject of an instrument permitting enforcement, in so far as such is permitted by the laws and administrative practice of the requested Contracting State.

9. The instrument permitting enforcement in the applicant Contracting State shall, where appropriate and in accordance with the provisions in force in the requested Contracting State, be accepted, recognised, supplemented or replaced as soon as possible after the date of the receipt of the request for assistance by an instrument permitting enforcement in the requested Contracting State.

10. Questions concerning any period beyond which a tax claim cannot be enforced shall be governed by the law of the applicant Contracting State. The request for assistance in the recovery shall give particulars concerning that period.

11. Acts of recovery carried out by the requested Contracting State in pursuance of a request for assistance, which, according to the laws of that State, would have the effect of suspending or interrupting the period mentioned in paragraph 10 of this Article, shall also have this effect under the laws of the applicant Contracting State. The requested Contracting State shall inform the applicant Contracting State about such acts.

12. The requested Contracting State may allow deferral of payment or payment by instalments, if its laws or administrative practice permit it to do so in similar circumstances; but it shall first inform the applicant Contracting State.

13. The competent authorities of the Contracting States shall by common agreement prescribe rules concerning minimum amounts of tax claims subject to a request for assistance.

14. The Contracting States shall reciprocally waive any restitution of costs resulting from the respective assistance and support which they lend each other in applying this Convention. The applicant Contracting State shall in any event remain responsible towards the requested Contracting State for the pecuniary consequences of acts of recovery which have been found unjustified in respect of the reality of the tax claim concerned or of the validity of the instrument permitting enforcement in the applicant Contracting State.

Article 30

Limitation of articles 28 and 29

In no case shall the provisions of Articles 28 and 29 of this Convention be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial, or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 31

Diplomatic agents and consular officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 32

Extension to the Netherlands Antilles or Aruba

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to either or both of the countries of the Netherlands Antilles or Aruba, if the country concerned imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.

2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to the Netherlands Antilles or Aruba to which it has been extended under this Article.

Article 33

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day after the latter of the dates on which the respective Governments have notified each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective States have been complied with, and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January in the calendar year following that in which the Convention has entered into force.

2. As regards relations between the Netherlands and Ukraine, the Convention between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on property, signed at Moscow on November 21, 1986, shall terminate upon the entry into force of this Convention. However, the provisions of the first-mentioned Convention shall continue to have effect for taxable years and periods which are expired before the time at which the provisions of this Convention shall be effective.

3. Notwithstanding paragraph 1 of this Article, where any greater relief from tax would have been afforded to a person entitled to the benefits of the Convention between the Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on property, signed at Moscow on November 21, 1986, under that Convention than under this Convention, the first-mentioned Convention shall, at the election of such person, continue to have effect in its entirety for a twelve-month period from the date on which the provisions of this Convention would otherwise have effect under paragraph 1 of this Article.

Article 34

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting Parties. Either Party may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning after the end of the calendar year in which the notice of termination has been given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE at Kiev this 24th day of October 1995, in duplicate, in the English, Netherlands and the Ukrainian languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Ukrainian texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom
of the Netherlands:

G. ZALM

For Ukraine:

P. K. HERMANTJOEK

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and Ukraine, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad Article 5

It is understood that the activities referred to in subparagraphs e and f of paragraph 4 of Article 5 of the Convention also include preparatory or auxiliary services with respect to the process of the conclusion (including the mere signing) of contracts concerning loans, concerning the delivery of goods or merchandise, or concerning technical services.

II. Ad Articles 5, 6, 7, 13 and 25

It is understood that exploration and exploitation rights of natural resources shall be regarded as immovable property situated in the Contracting State the sea bed and sub-soil of which they are related to, and that these rights shall be deemed to pertain to the property of a permanent establishment in that State. Furthermore, it is understood that the aforementioned rights include rights to interests in, or to the benefits of, assets to be produced by such exploration or exploitation.

III. Ad Article 7

In respect of paragraphs 1 and 2 of Article 7 of the Convention, where an enterprise of a Contracting State sells goods or merchandise or carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, the profits of that permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount received by the enterprise, but shall be determined only on the basis of that portion of the income of the enterprise that is attributable to the actual activity of the permanent establishment in respect of such sales or business. Specifically, in the case of contracts for the survey, supply, installation or construction of industrial, commercial or scientific equipment or premises, or of public works, when the enterprise has a permanent establishment, the profits attributable to such permanent establishment shall not be determined on the basis of the total amount of the contract, but shall be determined only on the basis of that part of the contract that is effectively carried out by the permanent establishment in the Contracting State where the permanent establishment is situated. The profits related to that part of the contract which is carried out by the head office of the enterprise shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

IV. Ad Articles 7 and 14

Payments received as a consideration for technical services, including studies or surveys of a scientific, geological or technical nature, or for consultancy or supervisory services shall be deemed to be payments to which the provisions of Article 7 or Article 14 of the Convention apply.

V. Ad Articles 7, 14 and 26

It is understood that interest, wages and salaries paid by an enterprise carried on by a company that is a resident of Ukraine shall be deductible in computing the taxable profits of such enterprise, provided that a resident or residents of the Netherlands own or control, directly or indirectly, at least 20 per cent of the capital of such enterprise and provided that the payments of interest, wages and salaries do not relate to profits which are exempt from tax.

It is further understood that in the case of interest, wages and salaries borne by a permanent establishment of an enterprise carried on by a resident of the Netherlands in Ukraine, or borne by a fixed base of a resident of the Netherlands in Ukraine, such interest, wages and salaries shall be deductible in the determination of the taxable profits of such permanent establishment or in the determination of the taxable income of such fixed base, unless the interest, wages and salaries relate to profits which are exempt from tax.

VI. Ad article 10

It is understood that for establishing whether the condition of a minimum investment of 300,000 United States dollars or its equivalent in the national currencies of the Contracting States is met, the value of the investment at the moment of making this investment will be taken into account.

VII. Ad articles 10 and 11

It is understood that in the case of the Netherlands the term dividends includes income from profit sharing bonds.

VIII. Ad Articles 10, 11 and 12

Where tax has been levied at source in excess of the amount of tax chargeable under the provisions of Articles 10, 11 or 12 of the Convention, applications for the refund of the excess amount of tax have to be lodged with the competent authority of the Contracting State having levied the tax, within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

IX. Ad Article 16

1. It is understood that the term “member of the board of directors” means:

- a) in the case of the Netherlands a “bestuurder” or a “commissaris”;
- b) in the case of Ukraine a member of any organ which activities or responsibilities are similar to the activities or responsibilities of a board of directors.

2. It is further understood that “bestuurder or commissaris” of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

X. Ad article 18

Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of Article 18 of the Convention, the Netherlands may apply its national legislation with respect to the payments referred to therein, until the competent authority of Ukraine informs the competent authority of the Netherlands that, under the Ukraine legislation, Ukraine can tax such payments.

XI. Ad Article 19 and 24

It is understood that the provisions of subparagraph a) of paragraphs 1 and 2 of Article 19 of the Convention do not prevent the Netherlands from applying the provisions of paragraphs 1 and 2 of Article 24 of the Convention.

XII. Ad Articles 23 and 24

The provisions on the taxation of property in Article 23 of the Convention and the provisions with respect to the elimination of double taxation with respect to property in paragraph 2 of Article 24 of the Convention will only be effective when Ukraine levies a tax on property and after the competent authorities have so agreed after mutual consultations.

XIII. Ad Article 24

It is understood that for the computation of the reduction mentioned in paragraph 2 of Article 24 of the Convention, the items of property referred to in paragraph 1 of Article 23 of the Convention shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts secured by mortgage on that property and the items of property referred to

in paragraph 2 of Article 23 of the Convention shall be taken into account for the value thereof reduced by the value of the debts pertaining to the permanent establishment or fixed base.

XIV. Ad article 25

It is understood that the provisions of Article 25 of the Convention will only be effective when the competent authorities of the Contracting States have agreed upon by mutual agreement in writing that this Article will be operative.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

DONE at Kiev this 24th day of October 1995, in duplicate, in the Netherlands, the Ukrainian and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Ukrainian texts, the English text shall prevail.

For the Kingdom
of the Netherlands:

G. ZALM

For Ukraine:

P. K. HERMANTJOEK

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET L'UKRAINE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN MATIÈRE D'IMPÔT SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE

Le Royaume des Pays-Bas et l'Ukraine,

Désireux qu'une convention tendant à éviter la double imposition et l'évasion fiscale en ce qui concerne les impôts sur le revenu et sur la fortune soit conclu par les deux Etats et confirme leur désir de développer et de renforcer leurs relations économiques mutuelles,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes de l'un des Etats contractants ou des deux.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu ou sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses autorités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou sur la fortune tous les impôts assis sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur les montants totaux des salaires ou traitements versés par les entreprises y compris les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts existants auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) Aux Pays-Bas :

- L'impôt sur le revenu (*inkomstenbelasting*),
 - L'impôt sur les salaires (*loonbelasting*),
 - L'impôt sur les sociétés (*vennootschapsbelasting*), y compris le prélèvement de l'Etat sur les bénéfices nets de l'exploitation des ressources naturelles, effectué conformément à la loi de 1810 sur l'industrie minière (de Mijnwet 1810) au titre des concessions délivrées depuis 1967 ou de la loi de 1965 sur l'exploitation minière du plateau continental néerlandais (de Mijnwet Continentaal Plat 1965),
 - L'impôt sur les dividendes (*dividendbelasting*),
 - L'impôt sur la fortune (*vermogensbelasting*),
- (ci-après dénommé « l'impôt néerlandais »);

¹ Entrée en vigueur le 2 novembre 1996 par notification, conformément à l'article 33.

b) En Ukraine :

- L'impôt sur le revenu des entreprises (*podatok na dokhody pidpriemstv*), et
- L'impôt sur le revenu des personnes (*pributkovy podatok z gromadyan*),
(ci-après dénommé « l'impôt ukrainien »).

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent à la fin de chaque année les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » signifient le Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) ou

L'Ukraine à moins que le contexte n'exige une interprétation différente; l'expression « les Etats contractants » désigne le Royaume des Pays-Bas (les Pays-Bas) et l'Ukraine);

b) Le terme « Pays-Bas » s'entend de la partie du Royaume des Pays-Bas situé en Europe, y compris sa mer territoriale et tout domaine situé au-delà de la mer territoriale sur lequel les Pays-Bas, conformément au droit international, exercent une juridiction ou des droits souverains concernant les ressources naturelles du fond de la mer, de son sous-sol et des eaux qui les recouvrent;

c) Le terme « Ukraine » s'entend du territoire de l'Ukraine, y compris de toute zone située au-delà et sa mer territoriale sur lesquels, conformément au droit international et à sa législation intérieure, l'Ukraine exerce sa juridiction ou ses droits souverains en ce qui concerne les ressources naturelles du fond de la mer, du sous-sol et des eaux qui les recouvrent;

d) Le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tout autre groupement de personnes;

e) Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

f) Les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) L'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

- h)* Le terme « ressortissant » comprend :
- i)* Dans le cas des Pays-Bas :
1. Toute personne possédant la nationalité des Pays-Bas;
 2. Toute personne morale, société de personnes et association dont le statut est régi par la législation en vigueur au Pays-Bas;
- ii)* Dans le cas de l'Ukraine :
1. Toute personne physique qui possède la nationalité ukrainienne;
 2. Toute personne morale, société de personnes et association dont le statut est régi par la législation en vigueur en Ukraine;
- i)* L'expression « autorité compétente » désigne :
1. En ce qui concerne les Pays-Bas, le Ministre des finances ou son représentant dûment autorisé;
 2. En ce qui concerne l'Ukraine, le Ministre des finances d'Ukraine ou son représentant autorisé.
2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. RÉSIDENT

1. Aux sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un Etat contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est sujette à l'impôt dans cet Etat en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Ce terme n'inclut cependant pas toute personne qui est assujettie à l'impôt dans cet Etat pour des revenus provenant de sources dans cet Etat ou de propriétés situées dans cet Etat.
2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :
 - a)* Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Si elle dispose d'un foyer permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
 - b)* Si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;
 - c)* Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats, ou ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résident de l'Etat dont elle possède la nationalité.
 - d)* Si cette personne possède la nationalité de deux Etats contractants ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat contractant où son siège de direction effective est situé.

4. Un Etat contractant, ses subdivisions politiques ou ses autorités locales, une organisation de cet Etat, une de ses subdivisions politiques ou autorités locales ainsi qu'un fonds de pension ou une organisation charitable reconnue comme telle par un Etat contractant et dont le revenu est généralement exempt d'impôts dans cet Etat est considéré comme résident de cet Etat. Comme fonds de pension reconnu d'un Etat contractant sera reconnu tout fonds de pension contrôlé par les dispositions statutaires de cet Etat.

Article 5. ÉTABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une entreprise fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. Le terme « établissement stable » comprend notamment :

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;
- f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;
- g) Un magasin ou tout lieu utilisé pour la vente.

3. a) Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si la durée est supérieure à 12 mois.

b) Une installation ou structure utilisée pour l'exploitation de ressources naturelles constitue un établissement stable s'il a une durée supérieure à 6 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas d'« établissement stable » si :

- a) Il est fait usage d'installation aux seules fins de stockage ou d'exposition de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'un ensemble d'activités mentionnées aux alinéas a à f à condition que l'activité générale de l'installation fixe d'affaires résultant de cet ensemble d'activités soit de caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, lorsqu'une personne, autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 du présent article, agit au nom d'une entreprise et dispose, dans un Etat contractant du pouvoir de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe d'affaires un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise d'un Etat contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle exerce son activité dans cet Etat par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant, ou qui exerce son activité dans cet autre Etat (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitation agricole ou forestière) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel et le matériel utilisé dans les exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit général concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation et la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ainsi son activité, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat contractant, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction des dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise pour les sommes qui seraient le cas échéant versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevance, honoraire ou autre paiement similaire, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêt sur des sommes prêtées à l'établissement stable. De même, il n'est pas tenu compte, dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, des sommes (autres que le remboursement des frais encourus) portées par l'établissement stable au débit du siège central de l'entreprise ou de l'un quelconque de ces autres bureaux comme redevance, honoraire, ou autre dépense similaire, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêt sur des sommes prêtées au siège central de l'entreprise ou à l'un quelconque de ces autres bureaux.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer, comme le stipule sa législation, les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet Etat contractant de déterminer le bénéfice imposable selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera attribué par un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises ou des biens pour l'entreprise dont il est un établissement stable.

6. Aux fins du paragraphe précédent du présent article, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année par la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenus traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. TRANSPORTS INTERNATIONAUX

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, par un résident d'un Etat contractant de navires, de bateaux ou d'aéronefs, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation en trafic international de navires, de bateaux et d'aéronefs incluent :

a) Les bénéfices provenant de la location de navires, de bateaux et d'aéronefs coque nue s'ils sont exploités dans le trafic international; et

b) Les bénéfices provenant de l'utilisation, de l'entretien et de la location de conteneurs (y compris les remorques et le matériel pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens et de marchandises lorsque les bénéfices de cette location et les bénéfices provenant de l'utilisation de l'entretien ou de la location, selon le cas, sont inséparables des bénéfices provenant de l'exploitation de navires, de bateaux et d'aéronefs, en trafic international.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Lorsque

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, dans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais qui n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence. Il est cependant compris que le fait que des entreprises associées aient conclu des arrangements de participation aux coûts ou des arrangements de services généraux pour la répartition des dépenses exécutives, administratives, générales, techniques et commerciales, les dépenses de recherche-développement et d'autres dépenses analogues n'est pas en soi une condition au sens de la phrase précédente.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si c'est nécessaire, des autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paye des dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 20 p. 100 du capital de la société ayant des dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans les autres cas.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident d'un autre Etat contractant sont imposables seulement dans l'autre Etat contractant au cas où le bénéficiaire qui est le propriétaire des dividendes est une société (autre qu'une société de personnes) :

- i) Qui détient directement au moins 50 p. 100 du capital de la société qui verse les dividendes et à condition qu'un investissement d'au moins 300 000 dollars des Etats-Unis de son équivalent dans les monnaies nationales des Etats contractants ait été fait au capital de la société versant les dividendes, ou
- ii) Dont les investissements dans le capital de la société versant les dividendes sont garantis ou assurés par le gouvernement de l'autre Etat contractant, la Banque centrale de l'autre Etat contractant ou tout organisme (notamment une institution financière) appartenant à ce gouvernement ou contrôlé par lui.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent, par accord mutuel, le mode d'application des paragraphes 2 et 3 du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 du présent article n'ont pas d'effet sur les impôts de la société en ce qui concerne les bénéfices sur lesquels les dividendes sont payés.

6. Le terme « dividende » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, des parts de jouissance ou droits de jouissance, des parts d'exploitation minière, des parts de fondateurs ou d'autres droits, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'action par la législation d'un Etat dont la société distributrice est un résident.

7. Des dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, dont la société qui paye les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale, par l'intermédiaire d'un établissement stable qui est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et que la créance générative des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. Dans ces cas, des dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant le cas, sont applicables.

8. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant qui a des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat, ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe située dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de

la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. INTÉRÊT

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 2 p. 100 du montant brut des intérêts dans le cas :

i) D'un intérêt provenant d'un Etat contractant et correspondant à des prêts de toute nature accordés par une banque ou une autre institution financière de l'autre Etat contractant, notamment les banques d'investissement, les caisses d'épargne et les sociétés d'assurance; ou

ii) L'intérêt venant d'un Etat contractant et versé par l'acheteur de machines et d'équipement au vendeur des machines et de l'équipement en rapport avec une vente à crédit;

b) 10 p. 100 du montant brut de l'intérêt dans tous les autres cas.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article :

a) Les intérêts produits dans un Etat contractant et versés en vertu des revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt ou d'autres obligations semblables du gouvernement de cet Etat, de la banque centrale de cet Etat, d'une subdivision politique ou de l'autorité locale seront exemptés de l'impôt dans cet Etat.

b) L'intérêt provenant d'un Etat contractant et versé pour des obligations d'emprunt ou d'autres obligations semblables au Gouvernement de l'autre Etat contractant, à la banque centrale de l'autre Etat contractant, à une subdivision politique ou à l'autorité locale de celle-ci seront exemptées de l'impôt dans le premier Etat mentionné; enfin

c) L'intérêt provenant d'un Etat contractant et payé pour des créances garanties ou assurées par le Gouvernement de l'autre Etat contractant, la banque centrale de l'autre Etat contractant ou toute agence ou représentant (notamment une institution financière) appartenant au gouvernement ou contrôlé par celui-ci sera exempté d'impôt dans l'Etat mentionné au début.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants fixeront les modalités d'application des paragraphes 2 et 3 du présent article, par accord mutuel.

5. Le terme « intérêt » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assortis ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et notamment les revenus des fonds publics et les obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attaché à ces titres, avec, le cas échéant, une pénalité en cas de versement tardif.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant exerce, dans l'autre Etat contractant, d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire du établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante aux moyens d'une base stable qui y est située et que la

créance génératrice d'intérêt se rattache effectivement à cet établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant le cas, sont applicables.

7. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe, pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qu'il supporte la charge de ce intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe est situé.

8. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire ou que l'un et l'autre entretienne avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour lesquels ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

9. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si la créance pour lesquels l'intérêt est payé a été créée ou assignée simplement pour profiter du présent article. Au cas où un Etat contractant a l'intention d'appliquer ce paragraphe, son autorité compétente devra par avance consulter l'autorité compétente de l'autre Etat contractant.

Article 12. REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat si ce résident est le bénéficiaire effectif des redevances.

2. Ces redevances peuvent cependant être imposées dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation de cet Etat mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ne dépassera pas 10 p. 100 du montant brut des paiements mentionnés à l'alinéa *a* du paragraphe 5 du présent article.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les redevances provenant d'un Etat contractant et versées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables seulement dans l'autre Etat contractant si ce résident est le bénéficiaire effectif des redevances et si celles-ci sont des paiements mentionnés à l'alinéa *b* du paragraphe 5 du présent article.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants fixeront les modalités d'application des paragraphes 2 et 3 du présent article par accord mutuel.

5. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour :

a) L'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire ou artistique (y compris les films cinématographiques ou les films ou les bandes utilisées pour les émissions radiophoniques ou télévisées); et

b) L'usage ou la concession de l'usage de tout droit d'auteur sur des travaux scientifiques, brevets, marques de fabrique ou de commerce, dessin ou modèle, formule ou procédé secret ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

6. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable fixe ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention sont applicables.

7. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

8. Lorsque, en raison d'une relation spéciale existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour lesquelles elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la loi de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

9. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si le droit ou le bien donnant naissance aux redevances a été créé essentiellement pour profiter du présent article. Au cas où un Etat contractant a l'intention d'appliquer ce paragraphe, l'autorité compétente devra, par avance, consulter l'autorité compétente de l'autre Etat contractant.

Article 13. GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 de la présente Convention et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de parts (autre que les parts inscrites en bourse) ou d'autres droits dans une société qui est résidente de l'autre Etat contractant (y compris un accord de personnes qui est considéré comme une personne morale à des fins fiscales dans l'Etat contractant dont elle est résidente) la valeur des parts ou droits tirés principalement de biens immobiliers situés dans l'autre Etat peuvent être imposés dans cet autre Etat. Aux fins de ce paragraphe, l'expression « biens immobiliers » n'inclut pas la propriété utilisée par cette société seulement pour ces activités industrielles, commerciales ou agricoles ou pour la conduite de services professionnels.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif de l'établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires bateaux ou aéronefs peuvent être imposés seulement dans cet Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de biens autres que ceux mentionnés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 du présent article ne sont imposés que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

6. Les dispositions du paragraphe 5 du présent article n'affectent pas le droit de chacun des Etats contractants d'imposer conformément à sa propre législation les gains provenant de l'aliénation de parts ou de droits de jouissance dans une société dont le capital est entièrement ou en partie divisé en parts et qui au terme de la loi de cet Etat est un résident de l'Etat, dont a bénéficié une personne qui est résident de l'autre Etat contractant et a été résident du premier Etat mentionné au cours des cinq années précédant l'aliénation des parts ou droit de jouissance.

Article 14. SERVICES DE PROFESSION INDÉPENDANTE

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat, sauf s'il a une base fixe régulièrement disponible dans l'autre Etat contractant en vue d'y exercer ses activités. S'il a une telle base fixe, son revenu peut être imposé dans l'autre Etat contractant dans la mesure où il est attribuable à cette base fixe.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. PROFESSION DÉPENDANTE

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20 de la présente Convention, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de la période de 12 mois commençant ou finissant l'année fiscale considérée, et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat contractant.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, la rémunération au titre d'un emploi exercé dans l'autre Etat contractant n'est imposable que dans le premier Etat contractant si l'emploi est exercé par rapport à un chantier de construction ou un projet de construction ou d'installations ou de structures utilisées pour l'exploitation de ressources naturelles et les activités liées avec ce site, projet, installation ou structure ne sont pas sensées être exécutées par un établissement permanent conformément aux dispositions du paragraphe 3 de l'article 5 de la présente Convention. Cette disposition n'est applicable que dans le cas des personnes qui sont déjà employées par l'employeur dans leur Etat de résidence.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, la rémunération reçue par un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire, d'un bateau ou d'un aéronef circulant dans les eaux internationales n'est imposable que dans cet Etat.

Article 16. RÉMUNÉRATIONS DES DIRECTEURS

Les tantièmes, jetons de présence et autre rémunération similaire qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du Conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien ou en tant que sportif sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15 de la présente Convention dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les revenus tirés des activités décrites au paragraphe 1 du présent article sont exonérées d'impôt dans l'Etat contractant où ses activités sont exercées, si la visite des artistes du spectacle, des musiciens ou des sportifs dans cet Etat est financée entièrement ou presque entièrement par des fonds publics de l'autre Etat contractant, une subdivision politique ou une autorité locale de celle-ci ou si ces activités sont réalisées au titre d'un accord culturel ou sportif entre les Etats contractants.

Article 18. PENSIONS, RENTES ET PRESTATIONS DE SÉCURITÉ SOCIALE

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19 de la présente Convention, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident

d'un Etat contractant au titre d'un emploi passé ou toute rente payée à un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Toutefois, lorsque ces rémunérations ne sont pas périodiques et sont versées au titre d'un emploi antérieur exercé dans l'autre Etat contractant ou lorsque le droit à une rente est remplacé par le versement d'un forfait, ces rémunérations ou le forfait sont imposables dans l'Etat contractant de provenance.

3. Les pensions et autres paiements versés au titre des dispositions du régime de sécurité sociale d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans le premier Etat.

4. Le terme « rente » désigne une somme déterminée payable périodiquement à des dates déterminées, la vie durant ou pendant une période qui est spécifiée ou peut être établie, en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeur appréciable en espèce.

Article 19. FONCTION PUBLIQUE

1. *a)* Les rémunérations autres que les pensions, payées par un Etat contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est résidente de cet Etat qui :

1. Possède la nationalité de cet Etat, ou

2. N'est pas devenue résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. *a)* Les pensions payées par un Etat contractant ou une de ces subdivisions politiques ou collectivité locale à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est résidente de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 de la présente Convention s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant où l'une de ces subdivisions politiques ou collectivité locale.

Article 20. ENSEIGNANTS

1. Les paiements qu'un enseignant résident d'un Etat contractant et séjournant temporairement dans l'autre Etat contractant aux fins d'y enseigner ou d'y réaliser des travaux de recherche scientifique d'une durée maximum de deux ans dans une université, un collège ou tout autre établissement reconnu aux fins d'y enseigner ou d'y réaliser des travaux de recherche dans cet autre Etat, reçoit au titre de cet enseignement ou de ces travaux ne sont imposables que dans le premier Etat.

2. Cet article ne s'applique pas aux revenus tirés de travaux de recherche si ceux-ci n'ont pas été réalisés dans l'intérêt public mais essentiellement pour le profit personnel d'une ou de plusieurs personnes spécifiées.

Article 21. ETUDIANTS

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, résident de l'autre Etat contractant et séjourne dans le premier Etat contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'étude ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

2. Un étudiant ou un stagiaire qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, résident de l'autre Etat contractant et séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation ne sont pas imposables dans le premier Etat mentionné en ce qui concerne les revenus qu'il reçoit pour des activités exercées dans cet Etat :

a) Dans le cas d'un étudiant, pour la période nécessaire pour mener à bien son éducation mais n'excédant pas cinq années consécutives à partir de son arrivée dans cet Etat et pour chaque année concernée pour un montant ne dépassant pas :

- i) Dans le cas des Pays-Bas 5 000 guilders hollandais; et
- ii) Dans le cas de l'Ukraine le montant nécessaire à l'entretien, l'enseignement ou la formation;

b) Dans le cas d'un stagiaire, pour une période de douze mois commençant le mois de son arrivée dans cet Etat et pour un montant ne dépassant pas :

- i) Dans les activités des Pays-Bas 10 000 guilders hollandais; et
- ii) Dans le cas de l'Ukraine le montant nécessaire à son entretien, son éducation ou sa formation.

Article 22. AUTRES REVENUS

1. Les revenus d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne ont l'objet d'aucun des articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 de la présente Convention, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui est située et que le droit ou bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant le cas, sont applicables.

Article 23. FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visée à l'article 6 de la présente Convention, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont sis dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers inclus dans l'actif d'un établissement stable qu'un entreprise d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un

résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante est imposable dans cet autre Etat.

3. Les biens constitués par des navires, bateaux ou aéronefs exploités en trafic international ou par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, bateaux ou aéronefs ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 24. ELIMINATION DES DOUBLES IMPOSITIONS

1. Les Pays-Bas, en prélevant des impôts de ces résidents, peuvent inclure dans l'assiette selon laquelle l'impôt est prélevé, les éléments du revenu qui conformément aux dispositions de la présente Convention sont imposables en Ukraine.

2. Toutefois, lorsqu'un résident des Pays-Bas reçoit des éléments de revenus ou détient une fortune qui conformément à l'article 6, au paragraphe 7 de l'article 10, au paragraphe 6 de l'article 11, au paragraphe 6 de l'article 12, aux paragraphes 1, 2 et 3 de l'article 13, à l'article 14, au paragraphe 1 de l'article 15, au paragraphe 3 de l'article 18, aux paragraphes 1, alinéa *a* et 2, alinéa *a* de l'article 19, au paragraphe 2 de l'article 22 et aux paragraphes 1 et 2 de l'article 23 de la présente Convention sont imposables en Ukraine et sont inclus dans l'assiette mentionnée au paragraphe 1 du présent article, les Pays-Bas exonéreront ces éléments de revenu ou de fortune en accordant une réduction d'impôt. Cette réduction sera calculée conformément aux dispositions du droit néerlandais concernant l'élimination de la double imposition. A cette fin, lesdits éléments de revenu ou de fortune seront considérés comme inclus dans le montant total des éléments de revenu ou de fortune qui sont exonérés de l'impôt néerlandais au titre de ces dispositions.

3. En outre, les Pays-Bas accorderont une déduction d'impôt calculée pour les éléments de revenus qui, conformément au paragraphe 2 de l'article 10, au paragraphe 2 de l'article 11, au paragraphe 2 de l'article 12, au paragraphe 6 de l'article 13, à l'article 14, à l'article 17 et au paragraphe 2 de l'article 18 de la présente Convention peuvent être imposables en Ukraine dans la mesure où ces éléments sont inclus dans l'assiette mentionnée au paragraphe 1 du présent article. Le montant de ces déductions sera égal à l'impôt payé en Ukraine sur ces éléments de revenu mais n'excédera pas le montant de la réduction qui serait accordé si les éléments de revenus ainsi inclus étaient les seuls éléments de revenus exonérés de l'impôt néerlandais au titre des dispositions de la loi néerlandaise pour l'élimination de la double imposition.

4. Sous réserve des dispositions de la loi ukrainienne concernant l'élimination des impôts payés sur un territoire extérieur à l'Ukraine (qui n'en affectera pas le principe général) l'impôt néerlandais dû au titre de la loi des Pays-Bas et conformément à la présente Convention, soit directement soit par déduction des bénéficiaires, revenus ou fortune imposables provenant de source située au Pays-Bas ou à l'extérieur des Pays-Bas seront considérés comme un crédit à déduire de tout impôt ukrainien calculé par référence aux mêmes bénéficiaires, revenu ou fortunes à partir desquels l'impôt ukrainien et l'impôt néerlandais sont calculés.

5. Les déductions mentionnées au paragraphe 4 du présent article, selon le cas, n'excéderont pas la partie de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune

calculées avant la déduction qui peut être attribuable, selon le cas au revenu ou à la fortune qui peuvent être imposés aux Pays-Bas.

6. Si conformément aux dispositions de la présente Convention, le revenu tiré ou la fortune possédée par un résident ukrainien est exonéré d'impôts en Ukraine, l'Ukraine peut néanmoins, dans le calcul du montant de l'impôt sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, prendre en considération le revenu ou la fortune ainsi exonérée.

7. Aux fins du paragraphe 4 du présent article, les bénéfiques, revenus et gains en capital tirés par un résident de l'Ukraine qui peuvent être imposables aux Pays-Bas conformément à la présente Convention seront considérés comme provenant des Pays-Bas.

Article 25. ACTIVITÉS EN MER

1. Des dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention. Cependant elles ne s'appliquent pas lorsque les activités en mer d'une personne constituent en ce qui la concerne un établissement stable visé à l'article 5 de la présente Convention où une base fixe visée à l'article 14 de la même Convention.

2. Dans le présent article, l'expression « activités en mer » s'entend des activités exercées en mer dans le cadre de l'exploration ou de l'exploitation du fond des mers, de son sous-sol et des ressources naturelles, situées dans un Etat contractant.

3. Une entreprise d'un Etat contractant qui exerce ses activités en mer dans l'autre Etat contractant est, sous réserve du paragraphe 4 du présent article, sensée exercer à cet égard des activités commerciales ou industrielles dans l'autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, à moins que les activités en question ne soient exercées dans l'autre Etat que pour une des périodes ne dépassant pas au total 30 jours sur 12 mois.

Aux fins du présent paragraphe :

a) Lorsqu'une entreprise qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant est associée à une autre entreprise et que cette dernière poursuit, dans le cadre du même projet, des activités en mer qui sont ou qui étaient exercées par la première entreprise et que lesdites activités exercées par les deux entreprises lorsqu'il en est fait la somme, dépasse une durée de 30 jours, chaque entreprise sera sensée exercer ses activités pour une durée de plus de 30 jours sur 12 mois;

b) Une entreprise est considérée comme associée à une autre entreprise si elle détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital de cette autre entreprise ou bien si une personne quelconque détient directement ou indirectement au moins un tiers du capital des deux entreprises.

4. Toutefois, aux fins du paragraphe 3 du présent article, l'expression « activités en mer » est sensé ne pas s'étendre :

a) A l'une ou l'autre des activités visées au paragraphe 4 de l'article 5 ou à une combinaison de ces activités;

b) Au remorquage ou à l'ancrage effectué par des embarcations essentiellement conçues à cet effet et à aucune autre activité de ces embarcations;

c) Au transport de fournitures ou de personnel par des navires, bateaux ou aéronefs en trafic international.

5. Un résident d'un Etat contractant qui exerce en mer dans l'autre Etat contractant des activités consistant en l'exercice d'une profession libérale ou d'une autre profession indépendante est réputé exercer ses activités à partir d'une base fixe située dans cet autre Etat contractant si les activités en question durent de façon continue 30 jours ou davantage.

6. Les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi exercé dans le cadre d'activités ayant lieu en mer dans l'autre Etat contractant par l'entremise d'un établissement stable sont, dans la mesure où l'emploi est exercé en mer dans cet autre Etat, imposables dans ce dernier.

7. Sur présentation de preuves écrites qu'un impôt a été acquitté en Ukraine sur les revenus imposables en Ukraine conformément à l'article 7 ou à l'article 14 de la présente Convention au titre respectivement du paragraphe 3 et du paragraphe 5 du présent article et du paragraphe 6 du présent article, les Pays-Bas accorderont une réduction de son impôt qui sera calculé conformément aux règles énoncées au paragraphe 2 de l'article 24 de la présente Convention.

Article 26. NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne seront soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celle auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouve dans la même situation. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier de la présente Convention, aux personnes qui ne sont pas résidentes d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'Etat concerné qui se trouve dans la même situation.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition de cet autre Etat qui exerce les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôts en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ces propres résidents.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 8 de l'article 11, ou du paragraphe 8 de l'article 12 de la présente Convention ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise,

dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenues ou contrôlées par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les cotisations versées par une personne physique résidente d'un Etat contractant ou temporairement présente dans cet Etat, ou versées pour son compte, à un régime de pension reconnu aux fins de la fiscalité dans l'autre Etat contractant seront traitées, aux fins de la fiscalité du premier Etat de la même façon que les cotisations versées à un fonds de pension reconnu aux fins de fiscalité dans ce premier Etat à condition que :

a) La personne en question ait cotisé à ce régime de pension avant de devenir résidente ou temporairement présente dans le premier Etat;

b) L'autorité compétente du premier Etat admette que le régime de pension corresponde à une caisse de pension reconnue aux fins de la fiscalité par cet Etat.

Aux fins du présent paragraphe, l'expression « régime de pension » s'entend également d'un régime institué dans le cadre d'un régime public de sécurité sociale.

7. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 27. PROCÉDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par les internes de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est résidente ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 26 de la présente Convention, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué au paragraphe précédent.

5. Si après les procédures exposées aux paragraphes 1 à 4 du présent article, tout différend résultant de l'interprétation ou de l'application de la Convention dans un cas particulier ne peut être résolu par les autorités compétentes des Etats contractants dans une procédure à l'amiable, le cas peut, si les deux autorités compétentes l'acceptent, être résolu par un conseil d'arbitrage créé par les autorités compétentes et auquel participent des personnes indépendantes suivant les procédures d'arbitrage acceptées au niveau international. Ces procédures seront par accord mutuel établies entre les autorités compétentes des deux Etats Membres. La décision du conseil d'arbitrage sera contraignante pour les deux Etats contractants ainsi que pour le ou les contribuables intéressés. Ce paragraphe ne s'appliquera qu'après que les autorités compétentes des deux Etats contractants auront établi les procédures mentionnées ci-dessus.

Article 28. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent des renseignements nécessaires pour appliquer des dispositions de la présente Convention, ou celle de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier de la présente Convention. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que ceux obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernés par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent cependant en faire état au cours d'audiences publiques des tribunaux ou dans des jugements.

2. Les Etats contractants peuvent communiquer au conseil d'arbitrage, établi conformément aux dispositions du paragraphe 5 de l'article 27 de la présente Convention les informations nécessaires pour mener à bien la procédure d'arbitrage. Cette communication de l'information sera soumise aux dispositions de l'article 30 de la présente Convention. Les membres du conseil d'arbitrage seront soumis aux devoirs de réserve décrits au paragraphe 1 du présent article en ce qui concerne toute information ainsi communiquée.

Article 29. ASSISTANCE EN MATIÈRE DE RECOUVREMENT

1. Les Etats contractants sont convenus de se prêter mutuellement assistance et soutien en vue du recouvrement, conformément à leur législation ou à leurs pratiques administratives respectives, des impôts auxquels s'applique la présente Convention ainsi que de tout relèvement, surtaxe, pénalités de retard, intérêt et frais au titre desdits impôts.

2. A la demande de l'Etat contractant demandeur, l'Etat sollicité procède au recouvrement des créances du premier, conformément à la législation et à la pratique administrative applicable au recouvrement de ses propres créances fiscales. Cependant, ces créances ne bénéficient d'aucune priorité dans l'Etat sollicité et ne peuvent être recouvrées moyennant l'incarcération du débiteur pour dette. L'Etat

sollicité n'est pas tenu de prendre des mesures exécutoires non prévues par la législation de l'Etat demandeur.

3. Les dispositions du paragraphe 2 du présent article ne s'appliquent qu'aux créances fiscales qui font l'objet d'un texte légal en autorisant l'application dans l'Etat demandeur et qui, sauf convention contraire entre les autorités compétentes ne sont pas contestées.

Cependant, lorsque la créance concerne l'imposition d'une personne qui a qualité de non résident de l'Etat demandeur, les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent, sauf convention contraire entre les autorités compétentes, que lorsque la créance ne peut plus être contestée.

4. L'obligation d'assistance en matière de recouvrement des créances fiscales concernant une personne décédée ou son héritage est limitée à la valeur de l'héritage ou des biens acquis par chacun des bénéficiaires de l'héritage, selon que la créance est à recouvrer auprès de l'hoirie ou auprès des bénéficiaires.

5. L'Etat sollicité n'est pas tenu d'accéder à la demande :

a) Si l'Etat demandeur n'a pas déjà utilisé tous les moyens dont il dispose sur son propre territoire, sauf lorsque le recours à ces moyens aurait donné lieu à des difficultés hors de proportion;

b) Dans la mesure où il considère que la créance fiscale est contraire aux dispositions de la présente Convention ou de toute autre convention auxquelles les deux Etats contractants sont parties.

6. La demande d'assistance administrative en matière de recouvrement d'une créance fiscale doit être accompagnée :

a) D'une déclaration selon laquelle la créance concerne un impôt visé par la Convention et que les conditions du paragraphe 3 du présent article sont remplies;

b) De la copie officielle du texte juridique autorisant le recouvrement dans l'Etat demandeur;

c) De tout autre document nécessaire pour le recouvrement;

d) S'il y a lieu, d'une copie légalisée confirmant toute décision en la matière émanant d'un organe administratif ou d'un tribunal public.

7. L'Etat demandeur indique le montant de la créance fiscale à recouvrer dans la monnaie de l'Etat demandeur et dans celle de l'Etat sollicité. Le taux de change à utiliser à cette fin est le plus récent des taux de change vendeurs établi sur le ou les marchés de change les plus représentatifs de l'Etat demandeur. Tout montant recouvré par l'Etat sollicité est remis à l'Etat demandeur dans la monnaie de l'Etat sollicité. Cette remise est effectuée dans le délai d'un mois à compter de la date de recouvrement.

8. Sur la demande de l'Etat contractant demandeur, l'Etat contractant sollicité peut, en vue du recouvrement d'un impôt, prendre des mesures conservatoires, même si la créance est contestée ou ne fait pas encore l'objet d'un texte qui en permette le recouvrement, pour autant que cela soit autorisé par la législation et la pratique administrative de l'Etat sollicité.

9. Le texte juridique autorisant le recouvrement dans l'Etat demandeur doit s'il y a lieu, et conformément aux dispositions en vigueur dans l'Etat sollicité, être accepté, reconnu, complété ou remplacé dans le meilleur délai possible après la date

de réception de la demande d'assistance par un texte autorisant le recouvrement dans l'Etat sollicité.

10. Le règlement des questions portant sur le délai éventuel au-delà duquel une créance fiscale ne peut être recouvrée est régi par la loi de l'Etat demandeur. La demande d'assistance en matière de recouvrement doit exposer les détails de ce délai.

11. Les mesures de recouvrement appliquées par l'Etat contractant sollicité suite à une demande d'assistance et qui, conformément à la législation de cet Etat, auraient pour effet de suspendre ou d'interrompre le délai visé au paragraphe 10, ont également cet effet conformément à la législation d'un Etat contractant demandeur. L'Etat contractant sollicité doit informer l'Etat contractant demandeur de ces mesures.

12. L'Etat sollicité peut autoriser des délais de paiement pour un acquittement par tranche successive si sa législation ou sa pratique administrative lui permet de le faire dans des conditions similaires; cependant, il doit en premier lieu en informer l'Etat contractant demandeur.

13. Les autorités compétentes des Etats contractants prescriront, par accord amiable, les règles concernant le montant minimal des créances fiscales qui peuvent faire l'objet d'une demande d'assistance.

14. Les Etats contractants s'exonéreront réciproquement de tout remboursement des frais résultant de l'assistance ou du soutien qu'ils apporteront l'un à l'autre pour appliquer la présente Convention. L'Etat demandeur demeure en tout état de cause, responsable vis-à-vis de l'Etat sollicité des conséquences pécuniaires des mesures de recouvrement qui s'avéreraient injustifiées au regard de la réalité de la créance fiscale concernée ou bien de la validité du texte juridique autorisant le recouvrement dans l'Etat demandeur.

Article 30. LIMITE DES ARTICLES 28 ET 29

En aucun cas, les dispositions des articles 28 et 29 de la présente Convention n'imposeront à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives contraires aux lois et à la pratique administrative de cet autre Etat contractant;

b) De fournir des obligations qui ne peuvent pas être obtenues dans les lois ou dans le cours normal de l'administration de cet autre Etat contractant;

c) De fournir des informations qui trahiraient des secrets commerciaux, industriels ou professionnels ou des processus commerciaux ou des informations dont la transmission serait contraire à l'ordre public.

Article 31. AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques et les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international soit en vertu des dispositions d'accords particuliers.

*Article 32. EXTENSION TERRITORIALE AUX ANTILLES NÉERLANDAISES
OU À ARUBA*

1. L'application de la présente Convention peut être étendue, dans son intégralité ou avec les modifications nécessaires au territoire d'Aruba ou des Antilles néerlandaises ou des deux si le pays concerné impose une fiscalité sensiblement similaire par sa nature à laquelle s'applique la Convention. Toute extension territoriale de cette nature prendra effet à compter de la date et sous réserve des modifications et conditions, y compris la dénonciation, qui seront spécifiées et convenus moyennant échange de note par voie diplomatique.

2. Sauf convention contraire, la dénonciation de la présente Convention ne mettra pas également fin à toute extension de ladite Convention à l'un ou l'autre territoire effectuée par le présent article.

Article 33. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La présente Convention entrera en vigueur 30 jours suivant la dernière des dates auxquelles les gouvernements respectifs se seront notifiés par écrit l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises dans leurs États et ces dispositions prendront effet pour les années et les exercices fiscaux débutant ou suivant le premier jour de l'année civile immédiatement postérieur à celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

2. En ce qui concerne les relations entre les Pays-Bas et l'Ukraine, la Convention entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de l'Union des Républiques socialistes soviétiques tendant à l'élimination de la double imposition en ce qui concerne les impôts sur le revenu et sur la richesse signée à Moscou le 21 novembre 1986 prendra fin à l'entrée en vigueur de la présente Convention. Cependant les dispositions de la première Convention continueront à avoir effet pour les années fiscales et les périodes qui se termineront avant que des dispositions de la présente Convention deviennent effectives.

3. Nonobstant le paragraphe 1 du présent article, dans le cas où une personne bénéficiant de la Convention entre le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement de l'Union des Républiques socialistes soviétiques pour l'élimination de la double imposition en ce qui concerne les impôts sur le revenu et sur la fortune signée à Moscou le 21 novembre 1986, toute personne qui aurait eu une plus forte exonération fiscale grâce à cette Convention, celle-ci, si la personne en décide ainsi, reste en vigueur dans sa totalité pendant une période de 12 mois à partir de la date où les dispositions de cette Convention entreraient autrement en vigueur au titre du paragraphe 1 du présent article.

Article 34. DÉNONCIATION

La présente Convention restera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un État contractant. Chacun des États contractants peut dénoncer la Convention par voie diplomatique, moyennant notification écrite donnée au moins six mois avant la fin de toute année civile suivant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de son entrée en vigueur. Dans ce cas, la Convention cessera de prendre effet pour les années et les exercices fiscaux débutant ou suivant le 1er janvier de l'année civile immédiatement postérieur à celle de la dénonciation de la Convention.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Kiev le 24 octobre 1995, en double exemplaire, en langues anglaise, hollandaise et ukrainienne, les trois textes faisant également foi. Au cas où une différence d'interprétation interviendrait entre les textes néerlandais et ukrainiens, c'est le texte anglais qui fera foi.

Pour le Royaume
des Pays-Bas :

G. ZALM

Pour l'Ukraine :

P. H. HERMANTJOEK

PROTOCOLE

Lors de la signature de la Convention tendant à éviter des doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôt sur le revenu et sur la fortune, conclue ce jour entre le Royaume des Pays-Bas et l'Ukraine, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

I. *Ad article 5*

Il est entendu que les activités mentionnées aux alinéas *e* et *f* du paragraphe 4 de l'article 5 de la Convention portent également sur les services préparatoires ou auxiliaires en ce qui concerne le processus de conclusion (y compris la simple signature de contrat) concernant des prêts, concernant la livraison de biens ou de marchandises ou concernant des services techniques.

II. *Ad articles 5, 6, 7, 13 et 25*

Il est entendu que les droits d'exploration et d'exploitation des ressources naturelles seront considérés comme un bien immobilier si dans l'Etat contractant dont dépend ce fond marin et son sous-sol et si ces droits sont sensés appartenir à un établissement permanent de cet Etat. De plus, il est entendu que les droits en question comprennent ceux portant sur des intérêts dont des actifs résultant de cette exploration ou de cette exploitation ou sur les bénéfices tirés de ces actifs.

III. *Ad article 7*

S'agissant des paragraphes 1 et 2 de l'article 7 de la Convention, si une entreprise d'un Etat contractant vend des biens ou marchandises ou exerce une activité industrielle ou commerciale dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, les bénéfices de cet établissement stable ne seront pas déterminés sur la base du montant total perçu par l'entreprise, mais exclusivement sur celle de la rémunération imputable à l'activité effective de l'établissement stable dans le cadre de ces ventes ou de cette activité. En particulier, s'agissant de contrats d'études, d'approvisionnement, d'installation ou de construction de matériel ou de locaux industriels, commerciaux ou scientifiques ou de travaux publics, si l'entreprise a un établissement stable, les bénéfices de cet établissement stable ne seront pas déterminés sur la base du montant total du contrat mais exclusivement sur celle de la partie du contrat qui est effectivement confiée à l'établissement stable dans l'Etat contractant où il est situé. Les bénéfices liés à la partie du contrat réalisés par le siège de l'entreprise ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'entreprise est résidente.

IV. *Ad articles 7 et 14*

Les paiements reçus en raison de services techniques, notamment des études d'une nature scientifique, géologique ou technique, ou pour des services de consultant ou des services de surveillance seront considérés comme des paiements auxquelles les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la Convention s'appliquent.

V. *Ad articles 7, 14 et 26*

Il est entendu que les intérêts, traitements et salaires versés par une entreprise dépendant d'une société qui est résidente d'Ukraine, seront déductibles des bénéfices imposables de cette entreprise à condition qu'un résident ou des résidents des Pays-Bas possèdent ou contrôlent, directement ou indirectement au moins 20 p. 100

du capital de cette entreprise et pourvu que le paiement des intérêts, traitements et salaires ne concerne pas des avantages qui sont exonérés d'impôt.

Il est également entendu que dans le cas des intérêts, traitements et salaires payés par un établissement permanent d'une entreprise dirigée par un résident des Pays-Bas ou en Ukraine ou payés par une base fixe d'un résident des Pays-Bas ou en Ukraine, ces intérêts — traitement et salaire seront déductibles lors de la détermination des bénéfices imposables de cet établissement permanent ou lors de la détermination du revenu imposable de cette base fixe à moins que les intérêts, traitements et salaires concernent des bénéfices exonérés d'impôt.

VI. *Ad* article 10

Il est entendu que pour établir si les conditions d'un investissement minimum de 300 000 dollars des Etats-Unis ou de son équivalent dans les monnaies nationales des Parties contractantes est rempli, la valeur de l'investissement au moment de faire l'investissement sera prise en considération.

VII. *Ad* articles 10 et 11

Il est entendu que dans le cas des Pays-Bas, le terme « dividende » inclut le revenu d'obligations participantes.

VIII. *Ad* articles 10, 11 et 12

Si l'impôt perçu à la source dépasse celui de l'impôt à acquitter conformément aux dispositions des articles 10, 11 et 12 de la Convention, la demande de remboursement du supplément d'impôt doit être déposée auprès de l'autorité compétente de l'Etat contractant qui a perçu l'impôt dans un délai de trois ans après l'expiration de l'année civile durant laquelle l'impôt a été perçu,

IX. *Ad* article 16

1. Il est entendu que l'expression « membre du conseil d'administration » signifie :

a) Dans le cas des Pays-Bas un « bestuurder » ou un « commissaris »;

b) Dans le cas de l'Ukraine, un membre de tout organisme dont les activités ou responsabilités sont semblables aux activités ou aux responsabilités d'un conseil d'administration.

2. Il est également entendu que l'on entend par « bestuurder » ou « commissaris » d'une société néerlandaise d'une personne désignée en cette qualité par l'Assemblée générale des actionnaires ou tout autre organisme compétent de cette société et qui est chargé de la gestion d'ensemble de la société ou de la direction, respectivement.

X. *Ad* article 18

Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 de l'article 18 de la Convention, les Pays-Bas peuvent appliquer sa législation nationale en ce qui concerne les paiements mentionnés ci-dessus, jusqu'à ce que l'autorité compétente de l'Ukraine informe l'autorité compétente des Pays-Bas que, selon la législation ukrainienne, l'Ukraine peut imposer ses paiements.

XI. *Ad* articles 19 et 24

Il est entendu que les dispositions de l'alinéa *a* les paragraphes 1 et 2 de l'article 9 de la Convention n'empêchent pas les Pays-Bas d'appliquer les dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 24 de la Convention.

XII. *Ad* articles 23 et 24

Les dispositions concernant l'imposition sur la fortune à l'article 23 de la Convention et les dispositions concernant l'élimination de la double imposition en ce qui concerne la fortune au paragraphe 2 de l'article 23 de la Convention ne sera effective que si l'Ukraine impose la richesse et après que les autorités compétentes en aient ainsi décidé après consultation mutuelle.

XIII. *Ad* article 24

Il est entendu que pour le calcul de la réduction mentionné au paragraphe 2 de l'article 24 de la Convention, les parties de la fortune mentionnées au paragraphe 12 de l'article 23 de la Convention seront prises en considération pour la valeur réduite par la valeur de l'endettement gagée sur l'hypothèque sur cette fortune et les éléments de fortune mentionné au paragraphe 2 de l'article 23 de la Convention seront pris en compte pour la valeur réduite par la valeur des dettes de l'établissement permanent ou de la base fixe.

XIV. *Ad* article 25

Il est entendu que les dispositions de l'article 25 de la Convention ne deviendront effective que lorsque les autorités compétentes des Etats contractants auront accepté par accord mutuel par écrit que cet article entre en vigueur.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet ont signé le présent Protocole.

FAIT à Kiev, le 24 octobre 1995, en double exemplaire, dans les langues néerlandaise, ukrainienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. Au cas où une différence d'interprétation entre les textes néerlandais et ukrainien interviendrait, le texte anglais fera foi.

Pour le Royaume
des Pays-Bas :

G. ZALM

Pour l'Ukraine :

P. K. HERMANTJOEK

